

BUDAPEST.

Het is heel zeker niet de bedoeling U nogmaals een beeld voor te zetten van de verschrikkelijke dingen die zich in Hongarije hebben afgespeeld en nog afspeelen.

Zoals overal in de vrije wereld hebt U die Zondagmorgen Uw vuisten gebald in onmachtige woede en het woord Budapest zal tot in Uw laatste dagen een wrange betekenis blijven behouden. U hebt de berichten uit pers en radio gevolgd van uur tot uur en toen U zich bewust werd van het beestachtige onrecht dat daar geschiedt, van de grondeloze ellende die daar geleden wordt bleef U niets anders over dan de handen te vouwen en God om erbarmen smeken voor het geteisterde volk van Hongarije.

Bleef ons niets anders over?

Toch wel.

Naast ons gebed kunnen wij de ellende enigszins verlichten door een daad. Wij kunnen het leed van mannen, van vrouwen, van kinderen vooral (Hebt U die foto gezien van dat verdwaalde, ouderloze kindje aan de Oostenrijkse grens?), wij kunnen hun leed enigszins verzachten door een royale gift; aan het Rode Kruis bijvoorbeeld of een andere collecte voor het doel „Hongarije”. Wellicht zal deze dagen ook op andere wijze een beroep gedaan worden op ons, bedrijfs-genoten, op alle Nederlandse werkers. Wij weten op dit moment nog niet, hoe dat precies in z'n werk zal gaan. Maar wat wij U reeds nu vragen is; Laten wij onszelf overtreffen, laten wij nu -- meer nog en beter nog dan ooit tevoren -- tonen, dat wij in hart in onze body hebben.

Laten wij het DOEN!

Red.

Op de K.R.O.-avond in de Ontspanningszaal, woensdag 7 november j.l., werd gecollecteerd voor Hongarije. Resultaat f 278,90. Een voorbeeldig begin.

Menselijke verhoudingen II

De vorige keer hebben we gesproken over de menselijke verhoudingen in het algemeen. We constateerden toen het feit, dat de tijden sterk veranderd zijn, dat we snel leven en dat vooral de moderne mens en met name de jeugd vele en snelle veranderingen heeft ondergaan. De ouderen begrijpen de jongeren niet meer. Vele ouderen kunnen het tempo van de maatschappelijke veranderingen niet meer bijhouden en vele jongeren missen het houvast en de doelgerichtheid in het leven en doen zulke gekke dingen (Rock and Roll), dat de ouderen (ouders) verbijsterd naar hun moede hoofd grijpen. Daardoor leven we vaak volkomen naast elkaar, zonder de waardering te hebben die wij toch voor elkaar zouden moeten hebben, zeker als christenmens. Dat daarvan afhankelijk is ons algemeen levensgeluk is wel zeker.

Ontmoeten we nog dikwijls echt gelukkige en echt tevreden mensen? Nu is echter het probleem van de menselijke verhoudingen een heel ingewikkeld probleem. Met logica, met redeneren alleen komen we er niet, omdat het probleem tevens een gevoelsprobleem, maar tevens ook een maatschappelijk en godsdienstig probleem is. Hoewel een mens verstand heeft en dus kan redeneren, leeft hij veel meer op het gevoel, dat zich van het verstand dikwijls maar heel weinig aantrekt. Kwaad worden b.v. is iets heel menselijks, maar het is meestal niet logisch en verstandig. Toch zullen we dit probleem in het begin maar logisch aanpakken, want dan wordt het misschien veel begrijpelijker en mogelijk ook gemakkelijker om er een oplossing voor te vinden.

We hebben bij ons zelf als volgt geredeneerd.

Per slot van rekening zijn we allemaal stuk voor stuk individuen, personen die uiteindelijk voor ons zelf het geluk en de zaligheid moeten bewerken. Als het er op aan komt moet ieder van ons voor zichzelf zor-

gen; als wij niet willen heeft een ander geen invloed op ons; voor een belangrijk deel hebben wij ons eigen geluk of ons eigen ongeluk zelf in de hand. Vandaar dat we gaan spreken over: **wij, als persoon.**

Omdat we echter moeilijk de anderen kunnen missen, dus omdat we sociale wezens zijn, hebben we te maken met de gemeenschap. De eerste en voornaamste gemeenschap, waarmee we te maken hebben, is het gezin. In een volgend hoofdstuk zullen we daarom spreken over: **wij als huisgenoten.** Omdat we echter (en dit geldt dan speciaal voor ons mannen) een groot deel van de dag in een bedrijf doorbrengen, zullen we ook moeten spreken over: **wij als bedrijfsgenoten.** Tot slot zouden we kunnen spreken over: **wij als kerkgenoten,** omdat wij uiteindelijk, hoe men het ook draait of keert, een eeuwigheidsbestemming hebben. Daarmee hebben we, menen wij, wel niet alle, maar toch wel zeer voorname facetten van het probleem der menselijke verhoudingen aangeraakt.

We zullen daarbij praktisch proberen te zijn, dat wil zeggen, onze beschouwingen beperken tot onze eigen omgeving. We zullen daarbij openhartig moeten zijn, dus het kwade niet verbloemen maar ook het goede niet verzwijgen.

Dus: Wij als persoon!

We spreken nog wel eens van zichzelf ontdekken. Er kan in ons leven plotseling een gebeurtenis plaats grijpen, die ons wezen zo diep treft, dat we gedwongen worden om over onszelf na te denken. In normale omstandigheden denken we niet diep over onszelf na, maar als we daartoe gedwongen worden zien we als het ware in ons eigen zieleleven en doen we merkwaardige ontdekkingen.

Een ernstige fout die ons verweten wordt, een angstig moment, een groot verlies van iemand die ons dierbaar is, een sombere stemming, een ziekte enz. kunnen momenten zijn, waarop we over onszelf piekeren en die aanleiding zijn onszelf beter te leren kennen. Iemand die opvliegend en driftig van aard is weet dat meestal van zichzelf, maar houdt hij er ook rekening mee tegenover anderen, bekent hij het ook tegenover anderen? Het komt voor dat een ondergeschikte heibel krijgt met zijn opzichter, enkel en alleen doordat een van beide driftig is en teveel zegt. Een van beide voelt zich beledigd en maakt de ander uit voor „vuile vis”. Elk van de twee is diep gekwetst en in die driftige bui is zeker niet te verwachten, dat die ruzie wordt bijgelegd. Maar is de bui over, dan voelt men wel dat men teveel heeft gezegd.

Maar om het dan weer goed te maken. „Excuus vragen kan ik niet!”

En toch welk een overwinning is het als men het kwade kwaad durft te noemen ook al is het dan jouw kwaad. Door dit eerlijk staan tegenover jezelf tegenover anderen, ook al moet de ijdelheid worden verdrongen, ja juist omdat de ijdelheid het moet verliezen van de waarheid worden het zelfrespect en de zelfwaarde versterkt. Hier ligt de Kern voor de vorming van de persoonlijkheid en het karakter: eerlijkheid.

Deze eerlijkheid wordt het meest in de weg gestaan door de ijdelheid, de verwaandheid, het overdreven gevoel van eigenwaarde, een onjuist standsbef. Het enige tegenwicht is de eenvoud. Eerlijkheid en eenvoud zijn de pijlers waarop de echte persoonlijkheid moet worden gebouwd. Als derde noodzakelijke pijler is de wilskracht te roemen, want staan we niet wilskrachtig, volhardend, vasthoudend tegenover onszelf, dan zakken we toch op een gegeven moment in elkaar.

Onze streekbewoners kenmerken zich door gemoedelijkheid, een zusje van de eenvoud. Maar toch zien we het hier net zo goed als ergens anders: hij een bromfiet, dan ik een motor; hij een motor, dan ik een auto; zij een jas van f 80,—, dan ik een van f 100,—; zij een radio van f 400,—, dan wij een van f 500,—. Da's ijdelheid, ogenuitstekkerij, jalouzie die nooit bevredigt maar veel, vaak veel geld en verdriet kost.

Onze mensen zijn doorgaans eerlijk. Ze zeggen wat hun op het hart ligt. Ze zeggen dat nog wel eens ongezoeten, maar ze zeggen dan toch maar de waarheid. Er zijn helaas uitzonderingen op de regel. Er wordt gestolen en er wordt gelogen, maar het zijn gelukkig uitzonderingen. Maar zijn we ook altijd eerlijk als er een ongelijk bekend moet worden, zijn we ook altijd eerlijk tegenover eigen fouten? Dat hoort ook bij de eerlijkheid en de waarheid!!

We kennen gelukkig ook veel wilskrachtige mensen hier, maar of dit

de sterkste kant is van ons? Willen we de streek en ons bedrijf vooruit brengen dan willen we dat allemaal... met de mond, maar als het op de daad aankomt dan zijn we nog wel eens geneigd om die aan anderen over te laten. Zijn we bereid om echte moeite te doen om vooruit te komen, maar dan moeite doen op lange termijn?!

Een streek komt niet door een paar mensen vooruit. Iedereen moet zijn steentje, groot of klein, bijdragen; ieder moet zich inzetten naar talent en kracht. Lijden we in dit opzicht soms niet aan een minderwaardigheidsgevoel?

Eerlijkheid, eenvoud, wilskracht. Mogen die ons gegeven zijn om daarmee uit te groeien tot persoonlijkheden.

Dat we elkaar daarbij helpen kunnen zal de volgende keer blijken, maar eerst geldt: verbeter de wereld, begin bij jezelf.

v. Sch.

VITAMINE-C-TABLETTEN.

Teneinde het weerstandsvermogen te versterken, in verband met het mogelijke optreden van griep tijdens het komende seizoen ontvangen alle werkers in ons bedrijf vanaf 30 oktober j.l. 2 vitamine-C-tabletten van 50 m.g. gedurende de vijf eerste dagen van de week.

Met deze verstrekking wordt voortgegaan gedurende de wintermaanden en in het voorjaar. Onze Gezondheidsdienst hoopt hiermede de griep te beperken. De tabletten worden, door de zorgen van de afdelingschefs (of plaatsvervanger) als regel uitgereikt bij de aanvang van het werk of tijdens de schafttijd.

Het is van belang, dat het innemen ononderborken geschiedt; alleen dan hebben de tabletten het gewenste effect. Bij eventuele stagnatie in de versterking, om welke reden ook, gelieve men zich tot zijn afdelingschef te wenden.

DE GELDSCHJET-BANK

Enige tijd geleden is er in onze Lingot een berichtje verschenen, dat mededeelde, dat onze mensen bij de Boerenleenbank geld konden lenen. Dat bericht was toen wat voorbarig, maar nu is het dan wel zover op een enkele formaliteit na. We hopen dat die deze week nog vervuld wordt en dan bestaat er een andere mogelijkheid om een voorschot op te nemen om daarmee eens een noodzakelijk, maar wat duurder voorwerp te kunnen aanschaffen.

Het heeft langer geduurd dan we zelf gewent hebben, maar er moest een stichting in het leven worden geroepen, waarbij een notaris en een advocaat ingeschakeld moesten worden, en dan weet U het wel.

We zullen even in het kort vertellen hoe het in elkaar zit. Met de Boerenleenbank in Budel is een Stichting gevormd die heet; Geldschietbank. Deze is gevestigd in het gebouw van de Boerenleenbank te Budel en deze Geldschietbank heeft een bestuur dat uit vertegenwoordigers van ons bedrijf en van de Boerenleenbank is samengesteld; de kassier van de Boerenleenbank is de administrateur van de Geldschietbank.

Onze Directie is bereid gevonden om een bepaald bedrag beschikbaar te stellen, die het Bestuur van de Geldschietbank kan uitlenen (tegen rente natuurlijk).

Waarvoor dient nu die Geldschietbank?

Het gebeurt maar al te vaak dat onze mensen voor hun huishouden spullen kopen op afbetaling. Zij betalen daarvoor een hoge rente (van 11-13%), wat we erg hoog vinden. Ze komen daardoor nogal eens in moeilijkheden. Wij menen dat wij hen beter kunnen helpen met een voorschot tegen een normale rente. Wij houden dat voorschot in op het loon met niet al te grote bedragen en dragen die in-houdingen af aan de Geldschietbank. Op deze manier zijn ze niet alleen goedkoper uit, maar het gaat zo onge-merkt en zonder moeite.

Hoe komt men aan een voorschot?

Hij die een voorschot wil opnemen gaat naar de Boerenleenbank in Budel (geopend alle werkdagen op voormiddag en bovendien Dinsdags en Donderdags van 18 tot 20 uur).

Hij vult daar een aanvraagformulier in. Deze aanvraag wordt bekeken en door het Bestuur behandeld. (dit Bestuur is uiteraard tot geheimhouding verplicht). De man krijgt na enige tijd bericht of het voorschot kan worden verstrekt en zo ja, wanneer hij

het geld kan komen halen. Hij moet dan natuurlijk een leningsovereenkomst tekenen. Hij magtig de Zinkfabriek om het verstrekte voorschot in gedeelten van zijn loon in te houden.

Kan iedereen zomaar een voorschot krijgen?

Natuurlijk niet. Allereerst is het voor de mensen die op ons bedrijf werken. Vervolgens moet de aanvrager natuurlijk geen risico opleveren. Iemand die veel verlet, veel van werkgever wisselt, reeds schuld heeft, nog maar pas (korter dan een jaar) in dienst is, enz. krijgt zo'n voorschot niet. Het risico zou te groot zijn.

Kan je voor alles een voorschot krijgen?

Natuurlijk niet. Alleen voor noodzakelijke dingen b.v. beddegoed, meubels, wasmachine e.d. Iemand die in Dorplein woont en een motor wil kopen heeft die niet persé nodig. We gunnen hem die graag, maar daar moet hij zelf voor sparen. Maar iemand die ver weg woont zou zo'n ding wel eens voor zijn werk nodig kunnen hebben. Dus voor luxe dingen wordt geen geld beschikbaar gesteld. We zouden dan zo door ons geld zijn en mensen die het hard nodig hebben zouden we moeten afwijzen.

Hoe groot kan het voorschot zijn?

Doorgaans geen hoger bedrag dan 10 x het weekloon (of 2,5 x het maandloon) tot een maximum van f 700,—. Verdient iemand f 60,— per week dan kan hij hoogstens f 600,— krijgen; voor iemand die f 100,— per week verdient kan het bedrag niet hoger dan f 700,— zijn. Wij vinden het niet verantwoord om meer te geven; de kans zou te groot zijn dat we hem niet uit nood maar in de sloot zouden helpen.

Hoe groot is de rente?

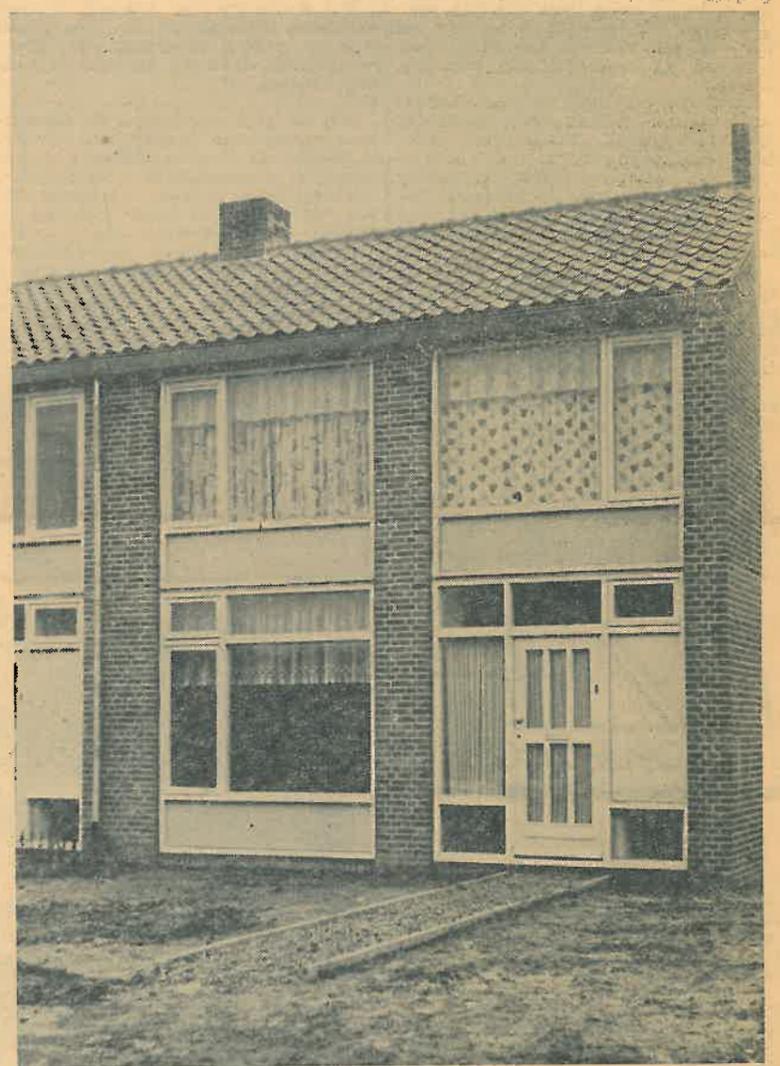
Die kan wisselen. Zoals U weet is de rente dit jaar al 3 keer gewijzigd en dat binnenkort weer wijzigen, maar rekent U op ongeveer 5%, dus per jaar f 5,— voor elke f 100,— die U leent.

Een waarschuwing: Steekt U niet nodeloos in de schuld.

Een aansparing: Blijft sparen via onze spaarregeling (inlichtingen loket 5, Hr. Sutorius) of bij Uw eigen spaarbank. Het is veel prettiger als U het zelf doet en anderen niet nodig hebt. Met deze regeling vervalt voor iedereen de mogelijkheid om voor dit doel bij het bedrijf geld te lenen.

Verdere inlichtingen bij de Personeelchef.

v. Sch.

De nieuwe K.Z.M.-woningen wachten hun bewoners.

Over enkele dagen zijn de eerste acht woningen van ons „40-huizen-complex” gereed ter bewoning en dan zullen de eigenaars met gerechtigdheid trots bezit kunnen nemen van hun eigen home. Een week later is de tweede serie aan de beurt en het ziet er naar uit dat vóór het einde van het jaar vrijwel alle huizen bewoond zullen zijn.

Herhaaldelijk hebben wij reeds geschreven over deze „Cobouw” en de kwaliteiten er van naar voren gebracht. Nu zij vrijwel gereed zijn smaken wij — maar op de eerste plaats de toekomstige bewoners — de voldoening die kwaliteiten geenszins overdreven te hebben, integendeel; het zijn in alle opzichten prettige, goedaigewerkte en goed ingerichte woningen, waarvan de eigenaars veel plezier kunnen beleven. Wat wij hen dan ook van harte toewensen!

Dat wij in onze mening over deze woningen niet alleen staan werd nog onlangs duidelijk toen — op 10 oktober j.l. — een honderdtal figuren uit de bouwwereld en provinciale en gemeentelijke autoriteiten een excursie maakten naar het complex aan de Stationsweg.

Deze excursie kwam tot stand op initiatief van de stichting „Productiviteitscentrum voor de Baksteen-industrie” in samenwerking met het Aannemersbedrijf Coppelmans, terwijl de K.Z.M. als gastvrouw optrad.

Het hoogtepunt van het bezoek was

een demonstratie van een nieuwe transportmethode van baksteen, welke een belangrijke besparing betekent. Een onderdeel van de vele nieuwe methoden welke bij de bouw van de K.Z.M.-woningen is toegepast en door de bouwwereld, zowel als door de autoriteiten van provincie en gemeente, met intense belangstelling wordt gevolgd. Ook in dit opzicht is deze nieuwbouw dus interessant.

Men weet immers, dat de bouwwereld in het algemeen is achtergebleven bij de industrie; men bouwt, in deze tijd van woningschaarste immers nog vrijwel op dezelfde manier als een eeuw geleden, zonder voldoende gebruik te maken van moderne werkmethode, machines en nieuwe materialen. Met als gevolg dure huizen en een veel te lange bouwtijd.

Zonder afbreuk te doen aan elders ondernomen pogingen mogen we zeggen, dat het Aannemersbedrijf Coppelmans Eindhoven een waardevolle bijdrage heeft geleverd om de oude sieur te doorbreken.

Een drietal jaren geleden ving dit bedrijf aan met de „basis-research” voor de bouw van sterk gerationaliseerde standaardwoningen in traditionele bouw teneinde een bijdrage te leveren aan de oplossing van het woningprobleem. Het resultaat van deze „basic-research” was — als prototype — een eensgezinswoning, die op een sterk industriële inplaats van ambachtelijke wijze werd gebouwd.

Sociale Voorlichting

Hebben wij de vorige keer gezien wat de strekking is van de sociale wetten en van de ongevallen-wet in het bijzonder, thans zullen wij het hebben over:

- Wie is verzekerd,
- Wat ontvangt men aan uitkeringen,
- Wie betaalt de premie.

De in de ongevallen-wet geregelde verzekering is een collectieve, d.w.z. de arbeider is door het enkele feit van het zijn van arbeider in een onderneming waarin een verzekeringsplichtig bedrijf wordt uitgeoefend, van rechtswege verzekerd.

Hij behoeft zich dus ten einde verzekerd te zijn niet aan te melden. Integendeel het behoren tot het personeel van een onderneming brengt het verzekerd zijn met zich.

Dit houdt tevens in, dat iedereen van die onderneming ingevolge de ongevallenwet verzekerd is, dus zowel de directeur (met enige beperkingen die hier niet ter zake doende zijn) als de jongste bediende.

Wat ontvangt men nu, indien men tengevolge van een bedrijfsongeval arbeidsongeschikt is?

Gedurende de eerste 42 dagen ontvangt men 94% van de gederfde verdienste. Deze 94% is 80% wettelijke uitkering die tot 94% wordt verhoogd in verband met het hieromtrent bepaalde in de C.A.O. voor de Metaalindustrie. Ook de wachtdagen, die men vroeger kende, zijn thans weggevaallen, alleen over de dag van het ongeval zelf wordt nimmer een uitkering verstrekt. Dus als men 's morgens om 5 over half acht een ongeval krijgt, dan ontvangt men over die dag geen uitkering. Krijgt men 's avonds om half vijf een ongeval dan krijgt men over die dag vanaf half vijf geen uitkering.

Ook wanneer men na een ongeval blijft werken en men heeft op de dag van het ongeval enige uren verlet door bezoek aan dokter, enz. wordt er over die verleturen geen vergoeding gegeven. Echter wel bij volgende bezoeken aan de dokter, voor zover deze bezoeken betrekking hebben op het overkomen ongeval.

Indien de arbeidsongeschiktheid 42 dagen geduurd heeft, wordt dit doorgegeven aan de Sociale Verzekering-bank (S.V.B.). Voor de eerste 42 dagen zijn wij eigen risico-drager en betaalt dus het bedrijf de uitkeringen uit.

De Sociale Verzekeringbank stelt het percentage van de ongeschiktheid vast. Is die ongeschiktheid 100% dus volledig arbeidsongeschikt, dan ontvangt de getroffen 70% van zijn dagloon (max. 16,—) welk door het bedrijf wordt aangevuld tot 94% van de gederfde verdienste. In de praktijk komt het hierop neer, dat U van het bedrijf gedurende het eerste jaar van

Uw ongeschiktheid 94% ontvangt. Het bedrijf verrekend de toegekende 70% met de S.V.B.

Bent U ten dele ongeschikt bijvoorbeeld 50%, dan wordt de rente ook 50% van 70% = 35%. Deze rente wordt naar rato door het bedrijf aangevuld, zodat U in totaal (rente + loon uit arbeid) 100% ontvangt. Indien de ongeschiktheid na 1 jaar voortduurt dan is uitkering alleen datgene wat de S.V.B. U toekent. Dus bij 100% ongeschiktheid 70% uitkering.

Naast deze uitkeringen verleent de S.V.B. aan de getroffen ook genees- en heilkundige behandeling. Bedoeld wordt hiermede, de kosten van doktershulp en ziekenhuis-opname enz. Dit speelt voor de meeste Uwer niet zo'n grote rol, daar het ziekenfonds in andere gevallen de kosten vergoedt.

Komt iemand ten gevolge van bedrijfsongeval te overlijden dan ontvangt de weduwe een rente van 30% van het dagloon en een wezenrente van 15% per kind tot de 16 jarige leeftijd van dat kind. De weduwe zal echter in totaal nooit meer ontvangen dan 60% van het dagloon, aan weduwe-rente en wezenrente te samen.

Voorbeeld:
Gezin belast uit man, vrouw en 4 kinderen, man overlijdt t.g.v. bedrijfsongeval.
De weduwe ontvangt 30% wed.rente
4 x 15% = 60% wezen.

max. uitkering, is echter 60%.
Ook de begrafenis-kosten worden door de S.V.B. betaald echter tot een max. van 30 x het dagloon of f 480,—.

Wij weten nu dus wat wij of onze nagelaten betrekkingen krijgen. U zult zich nu moeten afvragen, waar komt het geld vandaan om dit alles te kunnen betalen.

Wel dit geld wordt door de werkgevers opgebracht. Iedere onderneming in Nederland is ondergebracht in een bepaalde gevarencategorie. Voor iedere gevarencategorie is een gevarencijfer vastgesteld aan de hand waarvan de premie wordt berekend. Deze premie mag niet op loon van de werknemer worden ingehouden. Alleen de kosten voor de bovenwettelijke uitkering (1 jaar 94% in plaats van 80/70%) moeten gelijkelijk door de werkgever en werknemer worden opgebracht. Bij ons is dat op het moment 0,1% van het loon.

Wekelijks wordt op Uw loon 0,1% ingehouden. Het bedrijf legt er iedere week een zelfde bedrag bij.

Hiermede is de ongevallenwet afgehandeld, alleen rest ons U de volgende keer iets te vertellen over de verbandkamer, controlevoorschriften en beroep.

SU.

II

CONTROLEER UW LOONZAKJE! LOON VERMIST!

Op vrijdag 19 oktober l.l. nam P. J. Looymans, van de G.M.E., kloknr. 915, zijn loonzakje in ontvangst. Hij verzumde ter plaatse de inhoud de controleren. Toen hij dit loonzakje thuis openmaakte bleek er precies honderd gulden te weinig in te zitten. Daags daarna reklameerde hij. Te laat, want op deze manier is er natuurlijk geen goede controle mogelijk.

Wij hebben evenwel dit geval toch nog onderzocht en daarbij is komen vast te staan, dat er geen kastekort is, zodat deze honderd gulden allerwaarschijnlijkst in een ander loonzakje moet gezeten hebben. De Directie heeft bij uitzondering goed gevonden om de heer Looymans f 50,— uit te keren, maar nu heeft hij toch nog een strop van f 50,—. De Directie heeft van de regel willen afwijken omdat zij geen enkele reden heeft om de heer Looymans te wantrouwen, die reeds 23 jaar hier werkt. Zij kan evenwel niet het ontbrekende bedrag volledig betalen, omdat niet gehouden is aan de regel die in het fabrieksreglement is gesteld (art. 18).

Verzoek: 1. Laat hij, die honderd gulden teveel in zijn loonzakje had, deze terugbezorgen bij de personeelchef. Hij kan dit persoonlijk doen, of eventueel een tussenpersoon inschakelen, of indien hij onbekend wenst te blijven in gesloten enveloppe.

2. Laat ieder op de plaats van uitbetaling zijn loonzakje nakijken.

v. Sch.

In Memoriam ANTONIE BROERS

In de ouderdom van 83 jaar overleed op 2 oktober j.l. de heer Antonie Broers, oud-opzichter bij onze maatschappij, waaraan hij gedurende ruim 45 jaar verbonden was in de timmerwerkplaats. De overledene werd geboren op 31 januari 1873 te Soerendonk en overleed in het Liefdegesticht te Budel. De plechtige uitvaart had plaats in de St. Jozefskerk van Dorplein en overeenkomstig zijn wens, werd hij begraven op het Dorpleinse kerkhof, in de nabijheid dus van de plaats waar hij zoveel jaren leefde, werkte en vrienden maakte. Groot was dan ook de belangstelling, zowel van de zijde van directie, employés en arbeiders als van de vroegere werkmakkers.

De nagedachtenis van Antonie Broers, die drager was van de eremedaille van Oranje-Nassau, zal 66k bij de K.Z.M.-gemeenschap in ere blijven.

DE AMICITIAAN

Ons Herfstbal.

Zonder enige overdrijving — dat is ons trouwens volkomen vreemd (wie lacht daar?) kunnen wij zeggen dat 't eerste Amicitia-treffen in 't seizoen 1956/1957 op 6 oktober een eklatant succes is geworden. Er was veel bezoek op ons bal, eigenlijk teveel, als men tenminste de beschikbare ruimte als maatstaf neemt, maar 't was er desondanks „bar"-gezellig. Die bar, een uitvinding — althans voor Dorplein — van de heer v. Basten Batenburg deed 't geweldig. Trouwens de hele stemming hadden we aan de heer v. Basten Batenburg met zijn St. Germain des Pres te danken, die daarmede bewees dat hij naast het zuurmaken en toneelspelen nog meer peilen op zijn boog heeft. Dat hij daarbij trouw is bijgestaan door de heer D. Rooymans, verandert niets aan de feiten.

Het dans- en amusementsorkest van de I.B.M. (Hollerich) was uit 't goede muziekhout gesneden en speelde onvermoed tot aan „'t bittere eind."

Het was een zeer goede avond en al viel voor velen de „schade" niet mee, onze Penningmeester kon wel lachen.

De kunst van het lezen.

We bleken een goede neus gehad te hebben om op 16 oktober de bekende letterkundige Gabriël Smit aan 't woord te laten komen. Het werd een zeer onderhoudende inleiding, waarbij de heer Smit zich opnieuw ontpopte als een zeer boeiende causeur. Meer-malen konden we een speld horen vallen, zo aandachtig waren de 120 bezoekers. Bovendien konden we er veel van leren. Wij weten althans nu hoe en waarom een boek geschreven wordt en op welke wijze wij een boek dienen te lezen willen we er 't hoogste genot van hebben.

Onze derde Bridge-drive.

Vierenzeventig paren, of te wel 148 deelnemers traden op 24 oktober in het Ontspanningsgebouw aan, om 't edele bridge-spel te spelen. Met dit aantal sloegen we alle rekords; in 1954 begonnen we met 128 deelnemers, het vorige jaar bleven we op 110 staan, zodat we dit jaar een „top" bereikten, hetgeen helaas van onze bridgende leden op deze drive niet gezegd kon worden. Als verontschuldiging moge wellicht dienen dat wel enkele mada-doren (?) verstek moesten laten gaan.

Het aantal prijzen lag ook veel hoger als in de voorgaande jaren. Het was weer een lust voor 't oog. De geld-waarde beliep zeker een bedrag van f 800,—, en dat voor éne drive, het is bijna te dol. Maar ja onze Rektor voer er weer wel bij, hij zag zijn inkomsten voor „De Ouden van Dagen" met bijna 90% stijgen.

Proficiat heer Rektor! 't Volgend jaar doen we 't weer „dikjes" over, maar 't zal moeilijk zijn om het rekord „1956" te breken.

A propos hebt U al gezien dat ons lid de heer Georges Leplat nu nóg beter geschoren gaat? (alleen voor insiders).

Mens en Boom.

Op woensdag 14 november zal ons lid de heer B. Mous zijn in het vorige jaar gestarte inleiding over „Boom en Mens" vervolgen. Het oeuvre waaruit de heer Mous put is schijnbaar zo onuitputtelijk, dat hij weken zou kunnen praten en wat voor een praten. Het vorige jaar genoten we echt van zijn

te hij duidelijk waarom het in deze tegenwoordige tijd noodzakelijk is om zich te organiseren.

De geestelijk adviseur zette uiteen hoe moeilijk het heden ten dage is leiding te geven.

Het verdere gedeelte van de avond verliep onder gezellig samenzijn.

Als attractie waren er diverse prijzen aanwezig die verloot werden. Er was voor ieder een prijs.

Nadat de voorzitter allen hartelijk dank had gebracht werd deze geslaagde feestvergadering gesloten.

Namens het Bestuur
G. Vonken, Secretaris.

GABRIEL SMIT VOOR AMICITIA.

Het is wel 'n zeer goede keus van Amicitia geweest om een van onze bekende Nederlandse letterkundigen uit te nodigen te komen spreken over: De kunst van 't lezen.

De convocaties van 11 oktober schreven „Goede wijn behoeft geen krans", en inderdaad, het is niet de bedoeling om 'n aureool van gedegenheid te hangen om dhr. Smit.

Gelukkig zijn er nog velen, gezien de grote opkomst, die veel belangstellen, in verband met het lezen van het goede boek. Jongeren en ouderen waren ruim vertegenwoordigd en ze hebben allen genoten van zijn perfecte voordracht en diepe gedachten, die deze letterkundige aan allen meegaf ter overdenking.

We worden niet dagelijks geconfronteerd met kunstenaars, en daarom is 't goed zijn gedachten verder te dragen bij allen die het horen en lezen willen.

Enige gedachten:

't Lezen van een boek — 'n goed boek — is 'n persoonlijke beleving, die we in alle stilte moeten laten inwerken.

Lezen is 'n kunst — goed lezen is 'n grote kunst! Veelal heeft de lezer 'n onjuiste verhouding tot 'n kunst-

lezing. Het was smakelijk, leerzaam en bovendien humoristisch. Wij twijfelen er niet aan of zijn talrijke luister-schare zal dit jaar nog weer groter zijn.

En toen kwam Oma.

Het zal er dan weer van komen. Maandag 26 november treedt ons eigen toneel voor de derde maal voor 't voetlicht. Ditmaal met het Engelse Blijspel „En toen kwam Oma". Een fantastisch goed stuk dat aan de medewerkers wel zeer hoge eisen stelt, doch des te zoeter zullen dan ook de vruchten van hun noeste vlijt en op-offeringen smaken. In overleg met de heren Wolters en Pot kwam de regie in handen van de heer Grein, een jonge vertrouwde rot in het amateurs-toneel en o.a. bekend van 't Tegelens Toneel.

Gaarne benutten we de gelegenheid om de spelers en speelsters in het stuk reeds aan U voor te stellen. Het zijn de dames M. van Driel, H. Heilen-Bakker, M. Schouten-Spapiens en M. Sutorius-Schoenmakers, terwijl de herenrollen bezet worden door E. v. Basten Batenburg, J. Heilen, N. J. Pot, Ir. P. Slevens en I. Sutorius.

Na onze derde bridge-drive nu ook onze derde toneelpremière, het gaat Amicitia niet slecht; over de strijd die er vaak gevoerd moet worden, over het vele werk dat er in vrije tijd verricht dient te worden, we zullen er maar 't zwijgen toelaten. En toch, wellicht juist daardoor, is 't Amicitia-leven zo aardig!

Rosen aus Tirol.

We brengen gaarne in herinnering dat Amicitia de moed en de durf heeft gehad voorbereidende stappen te ondernemen om op 8 januari in het Ontspanningsgebouw te laten vertonen de Operette „Rosen aus Tirol", door het bekende „Operettegezelschap Sjr Titulair". Het belooft een uitzonderlijke avond te worden. Het gezelschap telt maar liefst 61 medewerkers, waarvan we ditmaal alleen willen noemen de bekende Dirigent Julius Susan. We waren enkele weken geleden in de gelegenheid deze operette met eigen ogen te aanschouwen. Het was groots! Kort daarop zagen we van de Hoofdstad Operette „Die Lustige Witwe". Maar met alle respect voor de oude rotten als een Frits Steiner en Otto Aurich, „Rosen aus Tirol" kon men niet benaderen.

We geloven daarmede in eerste lezing wel voldoende duidelijk gemaakt te hebben wat „Rosen aus Tirol" is en voor ons zal worden. Het evenement van ons seizoen 1956/1957.

Amicitia Agenda.

Woensdag 14 nov. Mens en Boom door B. Mous.

Maandag 26 nov. „En toen kwam Oma".

Dinsdag 27 nov. Gereserveerd voor eventuele reprise „Oma".

Woensdag 28 nov. idem.

Woensdag 5 dec. Sint Nicolaas rijdt voor onze kleinen beneden 10 jaar.

Woensdag 19 dec. Cultuur en Natuur in Frankrijk door Dr. J. C. v. d. Steen.

Zaterdag 5 jan. Drie Koningenavond.

Dinsdag 8 jan. Rosen aus Tirol.

Woensdag 5 febr. Kienavond.

Woensdag 2 maart Karnavalsbal.

Woensdag 13 maart 12e jaarvergadering.

Woensdag 3 april Filmavond.

Woensdag 24 april Tussen Rode Zee en Nijldelta door Ant. de Zeeuw.

Ook deze maand zijn wij vergast geworden op een stukje bedrijfskennis K.Z.M. Dinsdag 23 augustus waren wij in de bar van de Kantine bijeen om iets te horen over de fabriek van de retorten.

De heren van Deurzen, Ir Hoyer en Theunissen vormden het forum, van waaruit alle wijsheid de retorten betreffende aan de zaal werd aangeboden.

Ook deze keer hadden de heren voor de nodige attributen gezorgd aan de hand waarvan de uitleg over de fabriek gemakkelijker was te volgen.

De heer Theunissen, die speciaal was aangezocht om de technische kant van de retortenfabriek te belichten, deed dit aan de hand van een schema, welke iedere belangstellende had ontvangen. Wij konden op deze wijze zijn betoog op de voet volgen.

De voordracht was verdeeld in 2 delen. Het eerste gedeelte omvatte hoofdzakelijk doel en samenstelling der retorten alsmede de fabriekage in vroegere jaren. De heer van Deurzen beantwoordde de vragen door Ir. Hoyer gesteld op prettige en duidelijke wijze.

Het tweede gedeelte omvatte de techniek. Dit gedeelte werd zoals boven reeds gezegd door de heer Theunissen behandeld.

De belangstelling voor de avond was bevredigend en wij geloven niet te veel te zeggen, wanneer wij beweren dat degenen die aanwezig waren tevreden naar huis gingen omdat zij zich weer een stukje K.Z.M. wetenschap eigen hebben kunnen maken.

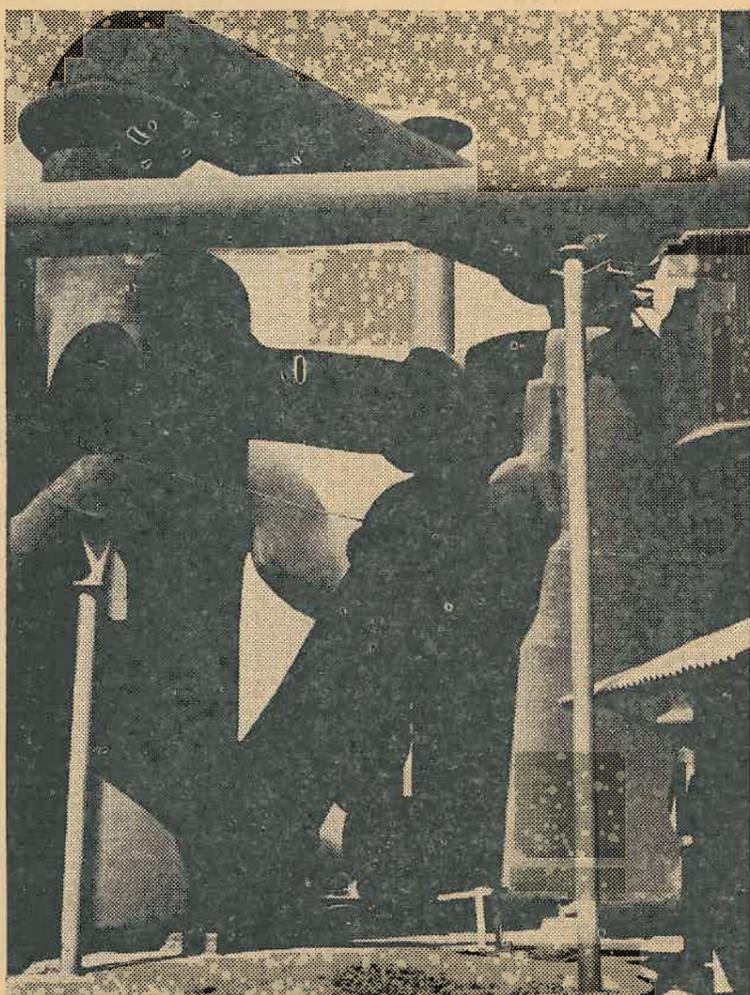
De voordracht zal of nog in deze Lingot of in de volgende worden afgedrukt.

De volgende keer gaan wij de Bedrijfskennis avond doorbrengen met de Pletterij.

Su.

HOOFD „OPLEIDINGEN" BENOEMD.

De Commissie „Opleidingen" benoemde in haar laatstgehouden vergadering haar secretaris, dhr. Sutorius tevens tot hoofd van alle, onder haar zorgen vallende opleidingen.

FEESTVERGADERING VAN DE BOND VAN WERKMEESTERS EN TOEZICHTHOUDEND PERSONEEL AFD. BUDEL.

Op zaterdag 13 oktober werd in het Ontspanningsgebouw een feestvergadering gehouden.

Aanwezig waren o.m. de geestelijk adviseur de Zeer Eerw. Heer Rektor Thijssen en ook de Eerw. Heer van Zuijlen.

Ook de dames der leden waren van de partij. Op verzoek van het bestuur was de Heer Kee naar Dorplein gekomen om bij dit feestelijk gebeu-

ren tegenwoordig te zijn.

Nadat de voorzitter allen hartelijk verwelkomd had en de penningmeester en secretaris hun verslagen hadden voorgelezen, werd dit officiële gedeelte van de vergadering gesloten.

Gedurende het feestelijk gedeelte waaronder de spijzen en dranken van de Heer Wolters zich goed lieten smaken, werd nog door verschillende personen het woord gevoerd.

De Heer Kee gaf een glasheldere uiteenzetting van het doel en streven van de Bond.

Ook voor de dames der leden maak-

A.B.

KZM OPLEIDINGEN

V.E.V.-DIPLOMA'S.

Op 1 en 2 augustus hadden in de Nijverheidsschool te Weert de examens plaats voor het V.E.V. diploma.

Vier kandidaten van onze Bedrijfs-school-electiciens namen er aan deel. De heer Zwart en ondergetekende hadden het genoegen de jongens bezig te zien tijdens de examens en rondgeleid te worden door de examenleider de heer Kelder.

De indruk die wij van dit bezoek aan de Nijverheidsschool overhielden was dat het examen geen sinecure was en de jongens terdege blijk moesten geven van hun kennis wilden zij het diploma behalen.

De organisatie was prima en de sfeer waarin gewerkt moest worden deed prettig aan.

Het succes voor onze jongens bleef dan ook niet uit.

De vier kandidaten slaagden allen. Op dinsdag 21 augustus had de diploma uitreiking plaats door onze directeur de heer Delhaise.

In de blauwe vergaderzaal heette de heer Zwart de jongens welkom en deelde het verheugde feit mede, dat allen geslaagd zijn.

Hieruit blijkt dat er goed gewerkt is en dat de jongens werkelijk hun best hebben gedaan.

Hij brengt dank aan de leraren voor de moeite die zij zich steeds weer getroosten om de jongens de nodige kennis bij te brengen.

De heer Zwart wijst de nieuw gediplomeerden er nog op, dat er nog meer diploma's zijn te halen en dat het ongetwijfeld van het grootste belang is, dat er verder gestudeerd wordt.

Daarna verzoekt hij de heer Delhaise de diploma's uit te reiken.

Zo verschijnen voor de tafel: H. Duisters, P. Kuipers, A. de Laat en Chr. Soors.

Voor ieder heeft de directeur een hartelijk woord en een aansporing met de zelfde ijver door te gaan.

Daarna richt de heer Delhaise zich tot de leraren en brengt hun dank voor alles wat zij gedaan hebben, hij weet dat hun nooit iets te veel was en dat zij met waarlijk toewijding hun taak hebben opgevat.

Ook de heer Delhaise betoogt, dat het noodzakelijk is in deze tijd bij te blijven en dat daar studie voor nodig is, hij spoort de jongens aan door te studeren. Het zal alleen maar vruchten afwerpen.

Su.

OVERGANGSRAPPORTEN BEDRIJFSSCHOOL.

In de Blauwe Zaal had op 10 augustus j.l. de bekendmaking van de examenuitslagen en de uitreiking van de rapporten plaats van de eerste-jaars leerlingen van de werkplaatsopleiding.

Behalve de leerlingen van het eerste jaar, zowel bankwerkers als electriciens, waren aanwezig de heren Zwart, Hoyer, van Schendel van de Commissie Opleidingen en de leraren, de heren Schouten, van den Heuvel en Hendriks.

Dhr. Zwart opende de bijeenkomst en doorbrak maar snel de spanning met de mededeling dat alle eerste-jaars bevorderd zijn.

De beste leerling van elke afdeling ontving een extra bewijs van waardering: Vlassak, van de afd. Bankwerkers een set sleutels en van Eerd, van de afd. Electriciens een elektrische solderbout.

De overige geslaagden zijn: Electriciens; Nouwen, Westerveen en Dielissen. Bankwerkers: Kuypers, Le Clerq, Luc Govers, Miel Govers, Stroeks, Ras, Driks, Strijbos.

Een nadere beschouwing van de rapportcijfers, wettigt de conclusie, dat er in het algemeen goed werd aangepakt doch dat de belangstelling voor het vak sociale wetgeving zeer zeker aangewakkerd dient te worden.

Inmiddels is de cursus van het 2e jaar op 20 augustus begonnen.

GESLAAGD.

De oudste zoon, Paul, van dhr. F. Dermine, slaagde onlangs aan de Universiteit te Leuven voor het laatste jaar van zijn studie voor bouwkundig ingenieur. Proficiat!

Drs. H. Jochems benoemd tot directeur van het Bisschoppelijk College te Roermond.

Z. H. Exc. Mgr. Dr. J. H. G. Lemmens, Bisschop van Roermond, heeft benoemd als directeur van het Bisschoppelijk College te Roermond de Zeereerwaarde heer drs. W. J. Jochems, leraar aan het Bisschoppelijk College te Weert en assistent-rector van Dorplein, zulks met ingang van 1 September 1956.

Het bericht van de benoeming van Drs. Jochems werd te Dorplein met gemengde gevoelens ontvangen. Enerzijds is er de vreugde om de wel zeer eervolle benoeming, waarin Drs. Jochems zijn rijke gaven van geest en hart ongetwijfeld nog meer dan voorheen kan ontplooiën. Van de andere kant is er spijt om het verlies van een assistent-rector, die zich tijdens zijn ongeveer zesjarig verblijf — elke Zaterdag en Zondag — in ons rectoraat aller achtung en vriendschap verwierf en in het bijzonder de mannen van de zinkovens een warm hart toedroeg en omgekeerd.

De nieuwbenoemde directeur werd 24 juni 1909 in Hunsel geboren. Wegens de benoeming van vader Jochems als hoofd der school in Meyel bracht hij zijn jeugd in Meyel door. Hij volgde het gymnasium en studeerde filosofie in Rolduc. Op 1 april 1933 werd hij in het groot seminarie te Roermond priester gewijd. Daarna spoedig als leraar verbonden aan het bisschoppelijk college te Weert. In het eerste jaar bestond zijn werk hoofdzakelijk uit surveillance. Intussen studeerde hij aan de R.K. Universiteit te Nijmegen en haalde zijn doctoraal Duits in 1940. Zijn functies aan het Weertse college waren achtereenvolgens: leraar Duits, 1941 prefect van de externen tot 1947, van 1946 af onder-directeur van de HBS, in 1954 werd hij moderator van „het klasje“ (hoogste klassen) en maakte zich bijzonder verdienstelijk als bibliothecaris en archivaris van het college. Vanaf de eerste uitgave in 1949 was hij redacteur van het College-Jaarboek en assisteerde hij pater Cunibertus Sloots o.f.m bij het bewerken van de gegevens voor het gedenkboek van het college, dat in 1948 verscheen onder de titel „Haga Mariana Bisschoppelijk College Weert 1644—1948 300 jaar onderwijs-geschiedenis.“

Naast zijn functie als leraar aan de MMS te Weert, werd hij moderator van de plaatselijke vereniging voor gezinsvoogdij, adviseur van arrondissementverenigingen voor gezinsvoogdij, geestelijk lid (bisschoppelijk afgevaardigde) van het bestuur van de Werkgemeenschap Limburg en moderator van de debatingclub van de jong Vincentianen in Weert.

Hij had grote interesse voor het culturele leven in Weert, in het bijzonder voor de activiteiten van het Cultureel Genootschap en St. Adelbertsvereniging.

Drs. Jochems is een harde werker met een open oog voor iedereen. Zijn verstandig en eerlijk oordeel en zijn groot gevoel voor rechtvaardigheid hebben hem tot de vertrouwde raadsman van velen gemaakt. Zijn heengaan betekent voor het bisschoppelijk college van Weert een groot verlies. Niet alleen een goed leraar gaat heen, maar ook een goede vriend.

Voor het rectoraat Dorplein betekent zijn heengaan een niet minder groot verlies. Want naast de vele taken, welke hij zich in Weert zag toegewezen betekende zijn functie als assistent-rector voor hem en voor Dorplein een voorname opdracht. Elke Zaterdagavond — weer of geen weer — „bromde“ hij naar Dorplein om er die avond en de volgende morgen in de zielzorg te werken. Zondagsmorgens droeg hij om vijf uur de H. Mis op in de fabriekskapel voor de mannen aan de zinkovens. Hij hoorde er bicht en wist met zijn fijnzinnige preekjes de harten van deze werkers fel te raken.

Hij nam deze taak in augustus '50 over van zijn confrater en vriend, de zeereerwaarde heer G. Houben, die hier ruim 18 jaar werkzaam was, tot aan zijn benoeming als moderator van de Bisschoppelijke Kweekschool te Heerlen.

Op het moment dat wij dit schrijven is nog niet bekend, wanneer het officiële afscheid van het rectoraat zal plaats vinden, doch vanaf deze plaats wensen wij de directeur in zijn nieuwe ambt een alleszins bevredigende taak toe en danken wij hem voor het vele goede, dat hij voor de onzen deed!

Onze militairen.

Onze bedrijfsgenoot H. J. van Deurzen, Legerplaats Oirschot stuurt ons een brief, waarin hij allereerst zijn erkentelijkheid betuigt voor het maandelijks docuurtje en het toezenden van de Lingot, waarna hij vervolgt:

„Nu een paar woordjes tot u allen. Zoals ik las in de Lingot is alles goed met U, met mij ook.“

Mijn tijd begint al aardig op te schieten, want ik hoop eind januari, begin februari weer in mijn burgerpakje te lopen. Ze zeggen wel eens, dat de dienst zwaar en het eten slecht is, maar ik vind het eten goed en de dienst bevalt mij zelfs heel goed. Ik

Onze harmonie concerteerde met groot succes te

München Gladbach

musste, hatten sich diesmal viele Zuhörer eingefunden. Das war erfreulich, denn dieser Musikverein bzw. seine Leistungen verdienen besondere Beachtung. Dies gilt sowohl hinsichtlich des technischen Spieles als auch bezüglich der dargebotenen Werke. Spielte das Orchester im ersten Teil doch ausschliesslich Originalkompositionen für Blasorchester. Dies mag sich mancher Musikliebhaber schon oft gewünscht haben, wenn er von anderen Orchestern nur Stücke hörte, die ursprünglich für Streichorchester komponiert und dann für Blasorchester zurechtgemacht wurden.

Das holländische Gastorchester ist sich offenbar auch der neuen, wegweisenden Richtung, die es geht, bewusst. Hiess es doch in einer Programmschrift u. a.: „Im Gegensatz zu den oft nur einseitigen Vortragsfolgen vieler Musikvereine bieten „Les Echos de Dorplein“ ein Programm, in dem stilistisch andere Wege gegangen werden. Der Teil vor der Pause bringt ausschliesslich zeitgenössische Originalwerke für Blasorchester. Einen besonderen Platz haben wir den niederländischen und belgischen Komponisten zugeteilt.“

Nachdem ein Eröffnungsmarsch verklungen war, spielte das Orchester als erste Originalkomposition für Blasorchester „Introduktion, Elegie, Capriccio“ von Meindert Boekel. Aus rhythmischen Grundtönen ergibt sich hier nach und nach eine Melodie, die zu einem Thema geformt, entwickelt und dann in den verschiedensten Stimmen polyphon durchgeführt wird. Auch die folgende symphonische Dichtung „St. Hubertus“ von Gerard Boedijn wies beachtlich kunstvoll durchgeführte polyphone Stellen auf. Eine besonders feierliche Stimmung erhält dieses Werk durch die Verwendung und Durchführung zweier gregorianischer Melodien. Ein interessantes teilweise kontrapunktsch und kanonisch durchgestaltetes Werk war auch die „2e Suite d'orchestre“ von Jos Moerenhout, das sich als Stimmungsbild dertat und u. a. auch alte flämische Volkslieder thematisch verarbeitete.

Diese musikalisch wie technisch anspruchsvollen Werke brachte das Gastorchester unter der Leitung von Jean Claessens in einer bemerkenswerten konstruktiven und tonlichen Durchführung zur Wiedergabe. Das Letztere wäre auch von den alltäglicheren Werkdarbietungen von Lortzing, Tschaiowsky und Sousa zu sagen.

Zondag 5 augustus gaf „Les Echos de Dorplein“ in het Kaiserpark te München-Gladbach haar reeds vroeger aangekondigd concert. En met succes, zoals mede blijkt uit de recensie van 6 augustus in de „Westdeutsche Zeitung“, welk relaas wij hieronder in zijn geheel laten volgen. Een dergelijke beoordeling troffen we ook aan in de „Rheinischer Post“ van 7 augustus. De Duitse recensenten zijn het in ieder geval met elkaar (en met ons) eens, dat onze harmonie zich niet op platgetreden paden pleegt te begeven!

De moderne werken hadden in het bijzonder de belangstelling van de vele toehoorders en critici. Dit is verheugend, maar neemt niet weg, dat de klassieke muziek door een harmonie-gezelschap geenszins verwaarloosd mag worden, op straffe van aanhanke-lijkheid van het eenvoudiger publiek. Voor goed begrip van moderne kunst, of dit nu schilderkunst e.d. of muziek is, dient de weg geëffend te worden door het vele goed, wat „oudere“ klassieke kunst voortbracht. Uiteindelijk werd het nieuwe gebouwd op wat daarvoor was en zonder begrip van het z.g. oude is een goed inzicht (lees: waardering) niet wel mogelijk. Het concert te München-Gladbach gaf zowel van het ene als van het andere en mag dus — technisch was alles O.K. — een voorbeeldige uitvoering genoemd worden. Proficiat, directeur en muzikanten!

Na het concert verpoosde het gezelschap zich enige uren in het mooie München-Gladbach om vandaar uit naar Valkenburg te trekken, waar de avond eveneens gezellig, werd doorggebracht.

Hier volgt dan nog de beschouwing in de „Westdeutsche Zeitung“:

BLASMUSIK MIT NEUEN IMPULSEN.

Der holländische Musikverein „Les Echos de Dorplein“ im Kaiserpark.

Am Sonntag gastierte im Kaiserpark das holländische Blasorchester „Les Echos de Dorplein“. Dieses Orchester erreichte im vergangenen Jahre schon einmal die besondere Aufmerksamkeit der M.Gladbacher Musikfreunde, als es im Kaiserpark konzertierte. Während es aber damals durch starke Regenfälle bedingt, fast unter Ausschluss der Öffentlichkeit spielen

DE AMICITIAAN

PERSONALIA.

Op 18 augustus j.l. trad de heer P. Cuyppers in het huwelijk met Mej. H. Schuermans.

Hun woonadres wordt Dorplein 9a.

De heer J. Hopstaken stapte op 4 sept. a.s. in het huwelijksbootje met Mej. A. Kuper.

Ze zullen zich in Weert vestigen op het adres Goudriaanstraat 12.

Ook vanaf deze plaats wensen wij de jonge echtparen nogmaals een behouden vaart.

TONEELKERN 1956.

Evenals de voorgaande jaren zal weer een toneelkern gevormd worden. Bestuur en regisseur de heer A. Wolters zijn druk doende een geschikt toneelwerk uit te zoeken waarna in de eerste week van september de repetities een aanvang kunnen nemen. Leden en/of huisgenoten die zich tot de toneelgroep aangetrokken gevoelen kunnen zich alsnog tot 3 september a.s. opgeven.

WINTERPROGRAMMA 1956/1957.

Ook al heeft Amicitia enkele rustige maanden achter de rug, onbenut zijn deze maanden niet gebleven. Het reeds voorlopig aangekondigde winterprogramma is uit de grondverf gekomen, zodat we in staat zijn enkele nadere gegevens te verstrekken.

Het seizoen wordt op zaterdag 6 oktober geopend met het langzamerhand traditioneel geworden herfstbal. Op dinsdag 16 okt. zal de bekende letterkundige Gabriel Smit een lezing houden met als onderwerp „De kunst van het lezen“. Woensdag 24 oktober volgt wederom een grote bridge-drive. De heer Mous die ons 't vorige jaar zo uitstekend wist te onderhouden over „Boom en Mens“ zal op woensdag 14 november zijn inleiding voort-

zetten. Maandag 26 november volgt de première van de toneeluitvoering; op dinsdag 27 en woensdag 28 november gevolgd door opvoeringen voor alle personeelsleden. Woensdag 19 december wordt het jaar 1956 besloten met een lezing over „Cultuur en Natuur in Frankrijk“ te verzorgen door Dr. J. C. v. d. Steen.

Het jaar 1957 wordt voor onze kring op zaterdag 5 jan. geopend met het eveneens reeds traditioneel geworden „Drie Koningfeest“. Voor woensdag 6 februari zijn de onderhandelingen nog gaande, doch 't ziet er naar uit dat 't een Poolse Liederen en Balletavond zal worden. Zaterdag 2 maart organiseren we een grote karnavalsavond, terwijl we op woensdag 13 maart bijeenkomen voor 't houden van onze 12e jaarvergadering, of er na afloop weer gekend wordt is nog niet bekend, daar er n.l. ook stemmen op zijn gegaan de avond te vullen met hersengymnastiek. Op woensdag 3 april volgt een bijzondere filmavond, terwijl het winterseizoen op woensdag 24 april besloten zal worden met een lezing door Anthon de Zeeuw met als onderwerp „Tussen Nijldelta en Rode Zee“.

Wij twijfelen er niet aan, of dit programma biedt weer voor „elk wat wils“. Zeker we hadden hier en daar wel iets anders willen zien of horen, doch rekening houdende met de bekende riemen is er toch wel weer een interessant programma voor de dag gekomen.

Overbodig te zeggen dat wij onze komende bijeenkomsten weer in Uw volle aandacht aanbevelen en dat wij evenals voorheen weer op een trouwe bezoekerschaar hopen te kunnen rekenen.

hoop weer spoedig in Uw midden te zijn en te werken. Tot ziens en vele groeten!

Soldaat Peerlings moet nog drie en een halve maand dienen en hoopt dan weer terug te zijn op zijn plaats in de Pletterij. Hij is dankbaar voor het maandelijks tientje en de Lingot. Hij heeft interessante oefeningen meege- maakt in militaire dienst.

Dan stelt hij nog de vraag, of het voor bedrijfsgenoten, die in militaire dienst zijn, mogelijk is, in militaire kleding op de fabriek te komen om even een bezoek aan hun afdeling te brengen. Natuurlijk is dat mogelijk. Vanzelfsprekend niet om maar wat rond te drentelen, maar zeer zeker wel om de chef te spreken, die zeker ook geen bezwaar zal maken als men z'n werkmakkers even goedendag gaat zeggen. Uiteraard moet men zich allereerst wenden tot de dienstdoende portier, die zich dan zeker wel in verbinding zal stellen met de betreffende afdelingschef. Regel moet er natuurlijk zijn.

Tot slot doet Peerlings de hartelijke groeten aan allen, in het bijzonder aan de mannen van de Pletterij.

ELECTRICITEITSAANSLUITING OP DE P.N.E.M.

Op vrijdag 3 augustus l.l. heeft er tamelijk onopvallend een toch wel belangrijke gebeurtenis plaats gehad. Slechts ingewijden waren er bij tegenwoordig en deze zullen dit moment wel niet spoedig vergeten.

Wat is er gebeurd? Tot nog toe maakten we zelf onze electriciteit voor onze bedrijfsmachines. We waren van onszelf afhankelijk. Nu is dat anders geworden, want nu zijn we aangesloten op het PNEM-net, waardoor het risico van uitvallen en onregelmatigheden verminderd is. Bovendien komt dit nu mooi uit, omdat de kolonpositie niet om te juichen is: Nederland kan aan de kolonbehoefte niet voldoen zoals U weet.

We hebben deze aansluiting aan zien komen. Er is gebroken, gebouwd en gegraven tussen werkplaats en centrale. We hebben stalen deuren zien plaatsen, we hebben een grote transformator zien aansluiten. En toen... op die vrijdagavond is het gebeurd.

Het begon reeds te schemeren toen nog de laatste hand moest worden gelegd.

Om 19.45 uur verrichtte de heer André Dor de omsluiting op het net. Er hing spanning in de lucht. Electriciteit is en blijft toch altijd een geheimzinnig ding. Je ziet er niets van en de gevolgen kunnen zo erg opvallend zijn!

Maar met de aansluiting waren we er nog niet. Nu moest nog de gelijk-schakeling komen met onze stroom. Dat moest gebeuren op de centrale. Stel U voor een groot bord met wijzers en knoppen. Sommige wijzers slingerden... Met spanning volgden we dan ook de bewegingen van de heer Bart van Gils, die blijkbaar met spanning het juiste moment afwachtte om knoppen om te draaien....

Rood licht, wit licht, een draai aan de knop... pang!... Een zucht van verlichting... gelukt!

Dit was, wat iemand noemde, „het uur Hoyer“, omdat de heer ir. Hoyer, als we ons niet vergissen, de initiatiefnemer is geweest en onder wiens leiding het werk ook is uitgevoerd. Naast de leiders van de Electrotechnische Dienst, de heren Bart van Gils en v. d. Heuvel, die samen met dhr. Moors, de chef van de centrale, die hoop werk hebben uitgekend, moeten gememoreerd worden de electro-monteurs van onze E.T.D., die wederom hun vakbekwaamheid hebben getoond. Is het zo wonderlijk dat na deze spanning een pittig drankje is gedronken en een sigaar is gerookt? Lof verdienen ook de mannen van de PNEM, met de heer Bernsen voorop. Het was even een gezellig moment ook, waarin hartelijkheid en vriendschappelijkheid duidelijk voelbaar waren. We wensen nog veel van deze momenten.

v. Sch.

HET DOEL VAN DE AANSLUITING.

De uitbreiding van het aantal installaties, het hele bedrijf door, maakt het noodzakelijk voorzieningen te treffen in ons draaistroomvermogen, ook al met het oog op een noodzakelijke reserve.

De hoogspanningsruimte werd ingericht in een hoek van de mechanische werkplaats, juist tegenover het schakelbord in de elektrische centrale. Hier zijn twee transformatorcellen ondergebracht, waarvan er momenteel een in bedrijf is genomen.

Voorlopig werd daarom een transformator geïnstalleerd van 500 K.V.A. (400 K.W.). De mogelijkheid is echter aanwezig, wanneer de P.N.E.M. nog enkele voorzieningen zal getroffen hebben, tot verdere uitbreiding met een maximum van 2250 K.V.A.

Interessant is tevens te vermelden, dat vanuit deze hoogspanningsruimte een hoogspanningskabel naar onze haven is gelegd, alwaar een eigen transformator is opgesteld ten behoeve van de nieuwe kraan.

Er zal nog een tweede hoogspanningskabel worden gelegd naar Hal III van de Zinkovens, waar binnenkort nieuw installaties zullen verrichten. De P.N.E.M. levert stroom met een spanning van 10.000 V., die op 380 V. omlaag getransporteerd wordt. Momenteel wordt in afwachting van het gereedkomen van de nieuwe La Mont-ketel in onze gehele draaistroombehoefte door de P.N.E.M. voorzien. H.

Zomerkamp Bedrijfschool.

De bedrijfschool zou op kamp gaan! In de commissie opleidingen was dit voorstel ter tafel gebracht! Er werd gewikt en gewogen... en er werd besloten: Doen! Dit kan alleen maar goed zijn voor onze boys.

Waarheen, wanneer, hoe... vragen die onmiddellijk naar voren kwamen. Doch waar een wil is, is 'n weg. 't Voorstel werd in grote trekken besproken op 'n Ouderavond van de bedrijfschool en dus kon er voortge- werkt worden.

Allereerst op zoek naar 'n kampeer- plaats. Zeer Eerw. Heer Rector, de Hr. v. Schendel en de Hr. Bekkers togen op pad, en na wat rondgeueusd te hebben in de omgeving van de Wee- bosch (gem. Bergeyck) werd 'n zeer geschikte boerderij gevonden, gelegen in 'n prachtige omgeving tegen de Belgische grens, nabij Postel.

De boerderij, de plaats om te bi- vakkeren was dus in kannen en krui- ken.

De directie had zeer veel belang- stelling voor dit kamp en toonde zich weer gul.

De boys gaven één tientje van hun vacatiegeld. Het spel kon beginnen. In 'n minimum van tijd werd Faber in A'dam ('n kampeercentrale) aange- schreven en 't regende vorken, lepels, messen, strozakken... en kousen (maat 12) voor Hr. Surtorius... etens- blikken en wat dies meer zij!

Inkopen werden gedaan bij de Coe- peratie en de blikken en blikjes, de builen suiker en zout, W.C.-papier, blikjesopeners, 'n 16-tal broden om de eerste honger te stillen, 'n kaasbol- letje, smeerkaas voor die smeerkazen etc. regenden weer binnen in de grote opslagplaats van de Cantine.

Persoonlijke bagage, 'n tent, gecon- strueerd op de timmerfabriek van de K.Z.M., 'n volleynet, 'n aankondigin- genbord, dekens, afijn, al 't kampeer- materiaal werd in de stationcar ge- stopt en de Hr. Nouwen zou alles veil- ig op de Witreyt te Weebosch bezor- gen.

En zo kon maandag 13 augustus om een uur de start per fiets plaats vin- den vanaf Dorplein.

Via Hamont trok de karavaan van 16 jongelui naar Achel, Borkel en Schaft, Bergeyck naar de Weebosch.

We volgen deze boys op de voet... 13 augustus: Vertrek 1 uur precies.

In „straaljagervaat“ arriveren we om 3.00 uur op de kampeerboerderij. Onderweg ontmoeten we de Hr. Nou- wen met onze bagage.

3.15 uur: Uitpakken. Strozakken vullen... 'n Aparte sensatie voor „nooit-kampeerders“. Kennismaking met de boer en de boerin, de Hr. G. Hoekx... we installeren ons op de moderne „Hollandse stal“. Dekens langs de strozak, persoonlijke uitrus- ting daarnaast en even uitpuffen. Keuken inrichten... de eerste thee en koffie met de centimeters dikke boterhammen en belegging smaakten uitstekend. De allereerste indruk van onze koks was uitstekend...

Afwas... en toen de opening van ons zomerkamp. Een kort inleidend woordje van de hopman en de vlag werd gehesen. Kamp 1956 was hier- mede geopend!

6.15 uur: Een eerste verkenning per fiets door de bosrijke omgeving rond 't kamp.

8.00 uur: 'n Onderlinge volleywed- strijd en de vlag wordt gestreken op de eerste dag.

pl.m. 10.00 uur: „Nest-toe!“ Hier en daar 's nachts, gedraai en gewriemel op de strozak, gesnork en gedroom...

Dinsdag: 7.00 uur: De wekker loopt af. Ochtendgymnastiek. Wassen, sche- ren, dekens buiten!

7.30 uur: De koks aan 't werk: Brintapap als gewapend beton met dezelf- de afmetingen van de boterhammen als maandag. (Deze standaardmaat werd 't gehele kamp aangehouden!) De rest naar de parochiekerk voor de H. Mis.

8.15 uur: Ontbijt... opwas... op- vegen van de stal... dekens binnen en alles piekfijs weer in orde.

9.30 uur: Vlag hijsen.

Oriëntatierit op stafkaart. De ene patrouille over Eersel, Bladel, Hulsel, Reusel, de andere over: Bladel, Hul- sel, Reusel, Bladel, Eersel. Deze viel in handen van de douanen, daar men de stafkaart niet goed had bekeken! De staf bestelt bij de slager voor f 3,52 een meter tien worst voor morgen: Maria Hemelvaart.

12.00 uur: Diner: Soep, kippensoep. Aardappelen, groente, saus. Vanille- pudding.

12.30 uur: Rust en kaartenschrijven. Bezoek van de Hr. Schouten en Hen- driks.

2.00 uur: Excursie naar de Coop. Zuivelfabriek St. Bernardus te Berg- eyck, van de bekende Jacky! Reuze bevallen! We zagen zoveel duizenden liters melk, dat we geen melk meer kunnen zien!

6.00 uur: Souper, afwas. 'n Volley- balwedstrijd tegen de Weebosch. Vlag strijken... en onder de wol.

Rond 6.00 uur: 'n Reuze verrassing! 's Middags ging de Laet (op kamp aangesproken met Zijne Majesteit van- wege z'n unieke kleding!) 'n telegram wegdoen naar de voorzitter van de Commissie Opleidingen, om 'n excu- rsie te vragen naar R'dam. 6.30 uur arriveert 't volgende antwoord: Ac- coord. Veel plezier. Zwart.

'n Hoera ging op! Wie had dat ge- dacht!

Woensdag: 8 uur: Reveille. Ochtend- gymnastiek. Ontbijt. Afwas... vlag hijsen.

9.30 uur: Naar Postel voor het bij- wonen van 'n pontificale H. Mis in de abdij. Militaire politie houdt ons op terugtocht aan, maar onze eerlijke gezichten wonnen 't van de stoere militairen.

12.00 uur: Diner... op z'n Zondags! 12.30 uur: Rust... Afwas.

1.30 uur: Oriëntatierit naar 't nieu- we station te Eindhoven en kaartjes kopen voor de reis naar R'dam.

6.00 uur: Souper... afwas... vol- leyen... 'n Avondwandeling.

Donderdag... de grote dag! 3.45 uur: De eerste ogen gaan open... en vallen weer dicht.

5.15 uur: Alles is wakker. 5.30 uur: Alles in rep en roer. Zoals iedere morgen, morgengebed... was- sen... scheren... thee zetten... brood snijden... papzetten... weer broodsnijden voor R'dam: 2 koffers vol! Stal schoon en toen...

6.40 uur: Per fiets door de bossen naar Eindhoven.

8.00 uur: Onze fietsen gestald en naar perron 3.

8.30 uur: De trein vertrekt. 10.00 uur: Aankomst R'dam... 't Allereerste werk: kaarten schrijven.

„Hoe komt onze Harrie in R'dam?“ Want, wat zullen ze thuis zeggen: Bezoek aan 't gemeentehuis-postkan-

toor. Telegram K.Z.M. om die te dan- ken voor deze excursie. V. en D. De Bijenkorf... de koffers leegmaken. Rondtocht door de havens. Maastun- nel. De Ahoyhallen. Lijnbaan, en om 16.58 zitten we weer in de trein.

7.25 uur: Aankomst Eindhoven. 8.30 uur: We komen weer thuis op de kampeerplaats. Puddingpap met boterhammen rond de tafel van de boer. We hadden geen licht meer!

9 uur: 'n Welverdiende rust. Vrijdag 8.00 uur: Reveille... mor- gengebed en wat er volgde! 't Brood is op... maar de pap was goed en we leden geen honger 's middags.

11.15 uur: Rog laden voor de boer. In 'n minimum van tijd was de kar vol en gingen we aan ons galgenmaal. Daarna even rust!

12.30 uur: Alles opruimen. Dekens opvouwden, strozakken leeg maken, potten en pannen afwassen, alles klaar zetten voor de stationcar. Foto's ma- ken en...

1.15 uur klonk het Wilhelmus en werd de vlag gestreken.

Zons eerste kamp zit er op! Ontboe- zeringen als: We moesten hier nog twee weken kunnen blijven... geven de indruk, dat de deze eerste vacan- tiebesteding als geslaagd mogen be- schouwen. Moge 't de boys van de bedrijfschool ten goede zijn gekomen.. lichamenlijk en geestelijk!!

A. B.

Het eerste zomerkamp van de boys van onze Bedrijfschool.

Niet Hallo, maar; „Goede morgen“

Hoe kan het ons niet prikkelen, als we net zo lekker-vlot aan het werk zijn, wanneer dan dat „ding“ al weer „gaat“!

„Dat „ding“ is de telefoon, zo vaak beschimpt maar toch voor ons allen en zeker in ons bedrijf een hulpmiddel van onschatbare betekenis. Ook ja, we weten het wel, zonder telefoon kun- nen we niet meer uit de voeten maar het is toch dikwijls heel moeilijk de wrevelf, die in ons opkomt als we op 't meest ongelegen moment gestoord worden door dat „ding“, niet te laten merken in het gesprek. En toch moe- ten we 'n beleefd (vanzelfsprekend!) en vriendelijk (even vanzelfsprekend) blijven.

„Dat kan voor sommige naturen wel 'ns moeilijk zijn maar 't moet toch echt!“

Bedenken we steeds hoe weldadig het ons zelf aan doet wanneer we door de hoorn een prettige, wellevende stem horen. In verreweg de meeste gevallen zal de persoon aan de an- dere kant van de lijn het ons zeer kwalijk nemen, wanneer wij — zelfs als is hij wat lang van stof — laten merken dat we „gestoord“ zijn, haast hebben en daardoor min of meer on- vriendelijke antwoorden geven.

Tonen we hierdoor duidelijk een gebrek aan educatie, aan „opvoeding“ zo ge wilt, nog erger wordt het als we onder die omstandigheden met de buitenwereld telefoneren; we dienen steeds te bedenken dat wij bij het tele- foneren het bedrijf vertegenwoor- digen.

Noch onze persoon noch ons hu- meur spelen in zo'n geval enige rol. Voor onze humeurigheid krijgt de zaak veelal de kous op de kop — wij verliezen goodwill en sympathie — en wij hebben ons als waardige repre- sentanten van het bedrijf te gedragen.

Dit alles neemt niet weg, dat we in een telefoongesprek zowel intern als naar buiten, kort en duidelijk diene- te zijn. Maar dat wil niet zeggen dat we moeten doen of we de ander wil- len bijten. Dus geen afblaffen alstu- blieft! Het andere uiterste; loop ook niet als een wekker af. Dat dwingt tot herhaling en dit kost nog meer tijd (en geld) dan wanneer in behoorlijk tempo, duidelijk en articulerend ge- sproken wordt.

Echt, we voelen er niets voor om schoolmeester te spelen maar U zult

perpiex staan, als U 'ns wilt opletten hoezeer al telefoneren gezondigd wordt tegen de elementaire wetten van beleefdheid en hoe onnodig-lang gesprekken gerekte worden. We spreken dan nog niet over 'n ander euvel n.l. het telefoneren in die gevallen, waarin men zijn zaken gevoelig en vaak beter schriftelijk af kon werken. Ook dit geldt zowel voor relaties buiten het bedrijf als voor interne commu- nicatie b.v. door middel van dienst- berichten.

En dan nog iets: Degene die opbelt, maakt zich onmiddellijk bekend.

Dus zo: „Goede morgen“ of „Goede middag, U spreekt met...“ Of U noemt, na 'n korte groet onmiddellijk Uw naam. Dus: „Goede morgen, hier Jansen“. Maar in 's hemeisnaam voor- al niet: „Hallo“... dat is iets uit 't jaar nul.

Goede avond!

Gaarne nog aan- meldingen

E.H.B.O.-

CURSUS

Aanvang 17 sept. a.s.

Inlichtingen bij dhr. Sutorius

(Personeelszaken) of bij

dhr. Oomen (Verbandkamer).

Uit de Personeelskartotheek

In dienst getreden:

21-7-'56 M. H. Lagarde, a.b. Maurits II, Budel, Gehuwd, afd. Schippers, nr. 1581.

30-7-'56 A. Matheeuwsen, Dorplein 47, Budel, Gehuwd, afd. Beplanting, nr. 643.

1-8-'56 E. Beerens, a.b. Maurits III, Budel, Gehuwd, afd. Schippers, nr. 1585.

2-8-'56 H. Lamers, Keunenhoek 14, Budel, Ongehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3613.

5-8-'56 G. W. Peeters, Dorplein 54 c, Budel, Gehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3566.

6-8-'56 L. Palmans, Kerkstraat 95, Bocholt, Loozen, Ongehuwd, afd. Metselaars, nr. 3767.

W. S. Hoomans, Stationsweg 28, Budel, Ongehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3769.

7-8-'56 M. Verspeek, Looimolen- straat 43, Weert, Ongehuwd, afd. Kan- tine, nr. 3770.

9-8-'56 P. J. v. Poppel, Achterhoek 38, Hamont, Ongehuwd, afd. Onder- houd, nr. 3771.

17-8-'56 Kaers-Schonkeren, Loozen- weg 21, Hamont, Gehuwd, afd. Kor- veedienst, nr. 3772.

18-8-'56 G. C. Koudijs, St. Jozeflaan 77, Weert, Gehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3773.

20-8-'56 T. L. J. Hegge, Grootscho- terweg 61, Budel, Ongehuwd, afd. Be- drijfschool, nr. 3778.

H. J. Sentjens, Stationsweg 6, Budel, Ongehuwd, afd. Bedrijfschool, nr. 3777.

P. M. v. Gils, Grootschoterweg 83, Budel, Ongehuwd, afd. Bedrijfschool, nr. 3775.

J. M. Camp, Koekoeksweg 5, Weert, Ongehuwd, afd. Bedrijfschool, nr. 3776.

A. H. v. Eerd, Grootschoterweg 22, Budel, Ongehuwd, afd. Bedrijfschool, nr. 3774.

A. Verhoeven, Hamonterweg 24, Budel, Gehuwd, afd. Metselaars, nr. 13.

G. A. Ceelen, Balenhoek 11, Hamont, Gehuwd, afd. Zinkovens, nr. 449.

Terug uit Militaire dienst:

6-8-'56 F. J. Leyssen, Dielishoek 2, Hamont, Ongehuwd, afd. Onderhoud, nr. 3402.

Verloren:

G. Metten-Bouwels, afd. Korvee- dienst; P. J. Kennis, afd. Zinkovens; A. H. v. Hoef, afd. Zinkovens; P. J. Meurkens, afd. Korrelinstal; J. L. Winters, afd. Werkplaats G.M.E.; L. Nafser, afd. Cadmium; M. J. Dirckx, afd. Mengerij; L. Evens, afd. Schip- pers; P. v. Veldhoven, afd. Loodfab- ric; J. H. v. d. Kruys, Zinkovens; J. H. Staals, afd. Onderhoud G.M.E.; D. H. Bontenbal, afd. Werkplaats; F. J. v. d. Velden, afd. Bewaking; P. J. Houben, afd. Retorten; M. v. Zon, afd. Zinkovens; A. Martens, afd. Met- selaars; H. Kaers-Broers, afd. Korvee- dienst; P. Janssen-Linders, afd. Kor- veedienst; N. F. Gielen, afd. Werk- plaats; A. M. Spee, afd. Zinkovens; J. H. Welten, afd. K.T.O.; P. H. Van- herk, afd. Retorten; P. J. Feyen, afd. Wervelovens; G. J. Slenders, afd. K.T.O.; G. J. Goyens, afd. Zinkovens; G. W. Lamerikx, afd. Zinkovens; H. Knapen, afd. Narosting.

Naar Militaire dienst:

26-7-'56 J. M. Bex, Hoeve 6, Ham- ont, Ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3741.

31-7-'56 J. M. Goossens, Loo 31, Ham- ont, Ongehuwd, afd. Bedrijfschool, nr. 3352.

Overleden op:

20-8-'56: P. J. Feyen, Fabriekstraat 46, Budel, Ongehuwd, afd. K.T.O., nr. 458.

Overgeplaatst:

23-7-'56 J. M. Stienen, Hoekstraat 1, Weert, Ongehuwd, nr. 3584, van Pletterij naar Onderhoud G.M.E.

24-7-'56 L. Meurkens, Koleneind 34, Hamont, Ongehuwd, nr. 2306, van K.T.O. naar Wasserij.

25-7-'56 J. Ariaens, Dorplein 92, Budel, Gehuwd, nr. 892, van Zinkovens naar Wervelovens.

30-7-'56 D. de Zeeuw, Dorplein 117a, Budel, Gehuwd, nr. 1582, van Mengerij naar Loodfabriek.

P. Neynens, Dorplein 71 a, Budel, Gehuwd, nr. 323, van S.T.D. naar Werkplaats.

F. M. Bergmans, Gastel A 29, Maar- heeze, Gehuwd, nr. 123, van Pletterij naar Onderhoud.

6-8-'56 W. H. v. d. Broek, Broekkant 3A, Budel, Gehuwd, nr. 2116, van K.T.O. naar Werkplaats.

A. Franssen, Meemortel 8, Budel, Ge- huwd, nr. 103, van Pletterij naar On- derhoud.

H. Veugelaers, Hoekstraat 3, Weert, Ongehuwd, nr. 3506, van Pletterij naar K.T.O.

J. Kaers, Loozenstraat 11, Hamont, Gehuwd, nr. 3689, van Pletterij naar Zinkovens.

A. Roost, Bosch 24, Budel, Onge- huwd, nr. 329, van Pletterij naar Kor- veedienst.

H. A. Broers, Houtakkerstraat 5, Hamont, Gehuwd, nr. 85, van Pletterij naar Korveedienst.

H. Poelmans, Parallelweg 6, Budel, Gehuwd, nr. 1575, van Korrelinst. naar Onderhoud G.M.E.

W. Haex, Suffolkweg 51, Weert, Ge- huwd, nr. 896, van Korrelinst. naar Onderhoud G.M.E.

J. Noten, Dorplein 110, Budel, Ge- huwd, nr. 1130, van Korrelinst. naar Onderhoud G.M.E.

Chr. Scheyven, Bocholterweg 5, Weert, Gehuwd, nr. 1536, van Korre- linst. naar Onderhoud G.M.E.

P. J. Seerden, Deken Sourenplein 7,

Weert, Gehuwd, nr. 1580, van Korre- linst. naar Onderhoud G.M.E.

H. Beliën, Toom 8, Budel, Onge- huwd, nr. 1555, van Korrelinst. naar Onderhoud G.M.E.

H. Beyk, Stationsweg 41, Budel, Gehuwd, nr. 929, van Korrelinst. naar Onderhoud G.M.E.

H. Heymans, Hushoverheggen 12, Weert, Gehuwd, nr. 950, van Korre- linst. naar Onderhoud G.M.E.

7-8-'56 J. Gommers, Dorplein 57 a, Budel, Gehuwd, nr. 2200, van Werk- plaats naar Zinkovens.

9-8-'56 Wulms P. M. J., Leukerweg 2, Weert, Gehuwd, nr. 3001, van Zink- ovens naar Onderhoud.

10-8-'56 M. Kums, Dijkerstraat 8, Hamont, Gehuwd, nr. 2060, van Kor- relinst. naar K.T.O.

20-8-'56 J. Mars, Stationsweg 10, Budel, Gehuwd, nr. 1586, van Korre- linst. naar Onderhoud G.M.E.

J. Broers, Groot-Schoterweg 17, Budel, Ongehuwd, nr. 3363, van Be- drijfschool naar Werkplaats.

R. H. Metselaars, Vrakkerstraat 7, Weert, Ongehuwd, nr. 3354, van Be- drijfschool naar Werkplaats.

J. M. Ramackers, Wilhelminastraat 6, Weert, Ongehuwd, nr. 3356, van Be- drijfschool naar Werkplaats.

Geboeren in het gezin van:

A. Somers, Stationsweg 32, Budel, nr. 226, een zoon op 22-7-1956.

W. A. Meuffels, Dorplein 46, Budel, nr. 1487, een zoon op 26-7-1956.

H. P. Bongers, Dorplein 86 c, Budel, nr. 2309, een dochter op 27-7-1956.

M. G. Frenken, Dorplein 94 a, Budel, nr. 404, een zoon op 28-7-1956.

M. H. Roosen, St. Eloystraat 35, Budel, nr. 1187, een dochter op 18-7-1956.

A. v. Cranenbroek, Dwarsweg 15, Budel, nr. 2320, een dochter op 28-7-'56.

J. A. Beliën, Meemortel A 5, Budel, nr. 4029, een dochter op 1-8-1956.

J. v. Cranenbroek, Emmaweg 2 b, Budel, nr. 1048, een dochter op 5-8-'56.

W. L. Heymans, Loozenweg 23, Ham- ont, nr. 3693, een dochter op 7-8-'56.

G. W. Biesmans, St. Eloystraat 43, Budel, nr. 580, een zoon op 7-8-1956.

Th. Snelders, B 93, Leende, nr. 2597, een zoon op 10-8-1956.

L. Rutten, Grootschoterweg 91, Budel, nr. 211, een zoon op 11-8-1956.

J. Voermans, Grootschoterweg 3, Budel, nr. 3444, twee zonen op 13-8-'56.

F. J. v. Kessel, Gastel A 55, Maar- heeze, nr. 3672, een dochter op 18-8-'56.

Gehuwd op:

27-7-'56 J. J. Vestjens, Bergeind 78, Achel, nr. 2658, met Mej. M. L. Tute- laars.

28-7-'56 H. H. Moris, Leukerstraat 32, Weert, nr. 2243, met Mej. D. H. M. Lenders.

VOLONTAIRS.

In dienst getreden:

16-7-'56 W. de Sain, J. v. d. Croon- straat 4, Weert, Ongehuwd, afd. Pers. Zaken, nr. 3761.

23-7-'56 J. Wijnen, Minderbroeders- singel 6, Roermond, Ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3340.

M. J. de Jonge, Fred. v. Pruisenweg 15, Eindhoven, Ongehuwd, afd. E.T.D., nr. 3756.

8-7-'56 A. v. d. Bosch, Thorbecke- laan 54, Den Haag, Ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3757.

A. Kroon, Roermondseweg 15, Weert, Ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3758.

L. Creemers, Mildert 3, Swartbroek (Nederweert), Ongehuwd, afd. Werk- plaats, nr. 3759.

A. Jeurissen, Karel Mollenstraat 82, Valkenswaard, Ongehuwd, afd. Werk- plaats, nr. 3760.

1-8-'56 A. v. Lare, Eerst Gr. v. Loozenstraat 35, Venlo, Ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3762.

P. J. Goossen, Mgr. Nolensplein 41, Egelshoven, Ongehuwd, afd. Korre- linst. nr. 1487.

6-8-'56 A. Keepers, W. de Zwiiger- straat 4, Eindhoven, Ongehuwd, afd. Cadmium, nr. 1584.

F

DE RETORTENFABRICAGE

door H. van Deurzen en W. Theunissen.

In het kader van de cursus „Bedrijfskennis” gaven bovengenoemde heren voor een talrijk gehoor een uiteenzetting over de retortenfabricage, van welke uiteenzetting wij hieronder een samenvatting laten volgen. In een volgend nummer komen wij dan weer terug op „De werking van de zinkovens” door Ir. R. Finken. Allereerst dan de beschouwingen van dhr. H. van Deurzen. (Red.)

De productie van de retortenfabriek kan worden onderverdeeld in vijf verschillende fabrieken:

1. Retorten,
2. Condensoren,
3. Vulstenen,
4. Collage,
5. Retortenverf.

Er zijn twee modellen retorten: a) de ronde, met een lengte van ca. 1,75 m en een gewicht van ca. 75 kg; b) de ovale, lengte ca. 2,00 m en gewicht ca. 120 kg.

De condensoren worden uiteraard ook in twee modellen, rond en ovaal gemaakt. De lengten variëren van ca. 57—88 cm. Gewicht: ca. 12-22 kg.

Naast deze hoofdproducten worden als bijproducten gefabriceerd:

Vulstenen in 7 soorten. Deze stenen worden gebruikt aan de zinkovens, indien er nieuwe ovale retorten zijn ingezet. Men plaatst dan deze stenen aan de voorzijde op de retort om de vrije ruimte te vullen (vandaar de naam vulsteen). Deze ruimte wordt dan verder dicht geplakt met collage, ook wel plakklei genoemd.

De retortenverf is maar een klein onderdeel van de productie. Het is een mengsel van leem, glas en gecalcineerde soda, dat, tot poeder gemalen en vermengd met water, op de retorten wordt uitgestreken. Tijdens het bakken van de retort wordt dit mengsel glazuur, zodat de retort beter de hitte van de oven verdraagt.

Retortenfabricage.

Zoals in een vorig artikel omschreven, is de retort een lange aarden buis met een bodem — een cilindervormige pot dus — welke vrijwel horizontaal in de zinkoven wordt geplaatst en waarin de zinkertsen worden gebracht.

Zoals wij zagen onderscheiden wij

DROGEN VAN RETORTEN VOLGENS SYSTEEM „SCHILDE”.

Bij het oude systeem van retorten drogen beschikken we alleen over de warmte die we kunnen regelen.

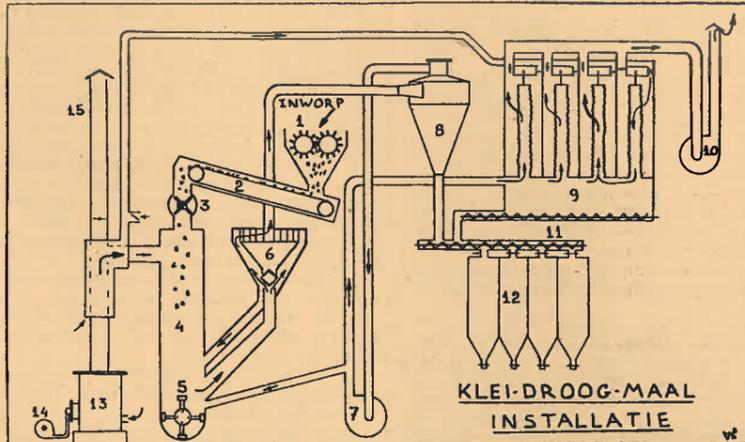
Bij de natuurlijke luchtdroging hebben we: warmte, vochtige lucht en luchtbeweging.

Deze 3 factoren zijn ook toegepast bij de 3 nieuwe „Schilde” droogkamers. Met deze installatie is het mogelijk de droogtijd met de oude methode van 10 à 13 weken terug te brengen tot 2 weken.

aan een zijde de lucht van voor naar achteren en aan de andere zijde van achteren naar voor stroomt (zie tekening). Hierdoor ontstaat een intensieve luchtbeveiliging.

Wanneer de retort uit de pers komt wordt deze op een wagentje naar de droogkamer gebracht, waar een temperatuur heerst van $\pm 25^\circ \text{C}$.

Wanneer de kamer geheel gevuld is met ± 350 stuks worden de deuren gesloten. Daarna vangt het drogen aan en voert men de temperatuur langzaam op tot $\pm 40^\circ \text{C}$ en houdt

1) Kleibreker.	9) Zakkenfilter.
2) Transporteur.	10) Filterventilator.
3) Draaisluis.	11) Schroeftransporteur.
4) Malschacht.	12) Bunkers.
5) Pulverisator.	13) Oven.
6) Classificeerder.	14) Ventilator oliebrander.
7) Ventilator.	15) Noodschoorsteen.
8) Cycloon.	

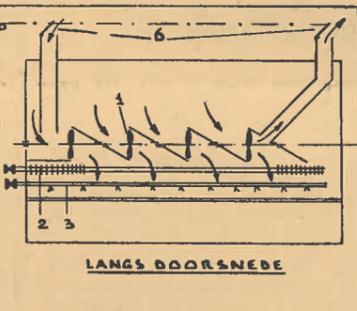
De warmte dient om het vocht in de retorten naar de oppervlakte te brengen en te verdampen. Deze warmte wordt verkregen door de stoomverwarming in de kamer. De vochtigheid is nodig om de snelheid van drogen bij een bepaalde temperatuur te regelen en te voorkomen dat het oppervlak verhard, zodat dit zou scheuren wanneer het vocht naar de oppervlak-

men de relatieve vochtigheid hoog. Na een dag of 10 voert men de temperatuur nog hoger op en zet men de regelkleppen verder open, zodat de vochtigheid minder wordt door afvoer van waterdamp. Na 14 dagen zijn de retorten klaar en kan men de stoomverwarming afzetten en de kamer koud blazen. Daarna kan men de kamer leeghalen en zijn de retorten klaar om naar de zinkoven gebracht te worden.

KLEIDROOG-MAALINSTALLATIE.

Bij deze installatie geschiedt het malen en drogen van de klei gelijktijdig. Om het water uit de klei te verdampen moeten we beschikken over warmte. Deze warmte krijgen wij door verbranding van olie; deze geschiedt in de oven (13). De hete gassen, bestaande uit verbrandingsgassen en lucht, treden boven in de valschacht (4) binnen. In de kleibreker (1) wordt het materiaal ingeworpen en voorgebroken tot stukken van max. 2 cm. Daarna valt het via de transporteur (2) en door de draaisluis (3) in de valschacht (4). Hier komt het natte materiaal (12 t/m 20% vocht) in de hete gasstroom en valt door de valschacht (4) in de pulverisator (5) en wordt door de slaghamers meegenomen en tussen de pantserplaten fijngemalen. De ronddraaiende hamers slingeren het materiaal als een fontein in de valschacht (4) terug en daardoor in de hete gasstroom. Hierdoor vindt een intensieve droging plaats, daar het materiaaloppervlak door het kleiner worden van de stukken vergroot. Zodra nu een bepaalde korrelgrootte bereikt is wordt het materiaal van de door de valschacht (4) en de pulverisator (5) heen stromende hete gassen meegevoerd en door de leiding in de statische classificeerder (6) gebracht. Daarin wordt het grove van het fijne afgescheiden.

Het grove loopt via een terugvoerpomp in de pulverisator (5) terug, daar het fijne via de classificeerder door de leiding van de gasstroom volgt en tangentiaal in de cycloon (8) treedt. Hierin blijft het grootste deel van het materiaal achter en wordt via de schroeftransporteur (11) naar de bunkers (12) afgevoerd. Het materiaal, dat niet achter blijft gaat met de gasstroom naar de ventilator (7), die aan de perszijde aangesloten is met de pulverisator (5) en het automatisch werkend zakkenfilter (9).

1) Ventilatoren.	4) Luchtleschoepen.
2) Stoomverwarming.	5) Retorten.
3) Stoomsproeileiding.	6) Kleppen in- en afvoer.

ronde en ovale retorten. Deze laatste zijn bekend onder de benaming „mofel”. Voor de verschillende modellen zijn afzonderlijke persen beschikbaar.

Als grondstoffen worden gebruikt zandsteen, verschillende kleisoorten en cokes, welke, na enige voorbereidingen, zoals drogen en malen, in een kollerengang (mengmolen) in de gewenste verhouding worden gemengd onder toevoering van water. Hiertoe zijn vier kollerengangen beschikbaar.

Het mengsel wordt in een strengepers tot „bollen” geperst en daarna naar de retortenpers vervoerd.

Deze pers wordt telkens met één „bol” gevuld en perst aldus ook telkens één retort. Deze wordt onmiddellijk na het persen naar een droogkamer overgebracht, waar hij verticaal wordt geplaatst, na op de juiste lengte te zijn afgesneden.

Het drogen geschiedt in drie stadia, — telkens van ca. 4 weken — met oplopende temperaturen (van 25 tot 45°).

Na droging wordt de retort naar de afd. zinkovens vervoerd waar hij in een speciale oven gebakken wordt.

Condensorfabricage.

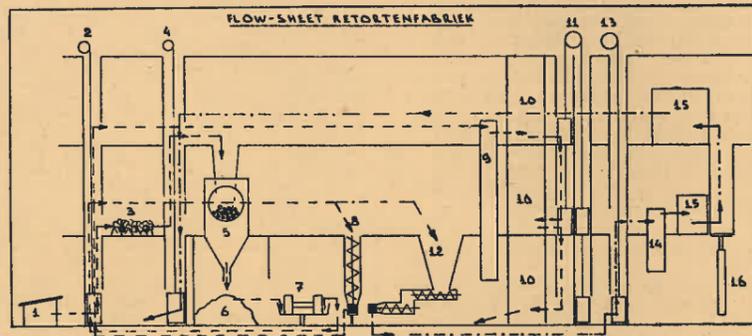
Zoals wij gezien hebben is de condensor een smal uitlopende aarden pijp, welke buiten de zinkoven in de mond van de retort wordt geplaatst en waarin de zinkdamp (gas) neerslaat tot vloeibaar zink.

De bewerking is in hoofdzaak dezelfde als bij retorten, doch het gebruikte materiaal wijkt enigszins af; men gebruikt hiertoe vuurvaste klei, puin van vuurvaste stenen en zand, en gemalen en gewassen (gebruikte) condensoren.

De ronde, zowel als de ovale condensoren worden door dezelfde pers gemaakt. Hiertoe is slechts nodig de z.g. „kop” van de pers te verwisselen.

Om enig idee te geven van de productie; onze retorten-afdeling maakt per jaar ongeveer 5 tot 6000 stuks ronde en 20 à 25.000 stuks ovale retorten. Ronde condensoren worden er 30 à 35.000 gemaakt, terwijl er 140 à 150.000 ovale condensoren de „droogbouw” zoals de retortenfabriek nog vaak genoemd wordt, verlaten.

H. van Deurzen.

1) Opslag.	9) Retortenpers.
2) Waterdrukluft.	10) Droogkamers.
3) Kleidroogzolder.	11) Zwaartekrachtlift.
4) Electr. lift.	12) Vacuum strengepers.
5) Kogelmolen.	13) Waterdrukluft.
6) Gem. grondstoffen.	14) Condensorpers.
7) Kollerengang.	15) Condensordroogzolders.
8) Strengepers.	16) Waterdrukluft.

Het fijne materiaal wordt in het zakkenfilter (9) uit de gasstroom afgescheiden. Het zakkenfilter (9) kunnen we beschouwen als 4 grote stofzuigers, die zo met elkaar aangesloten en uitgevoerd zijn, dat telkens 1 stofzuiger automatisch geklopt en gespoeld wordt en het materiaal, dat aan de zakken hangt in de aangebouwde bunker valt en via de schroeftransporteurs afgevoerd wordt naar de bunkers. De zuivere lucht die uit het zakkenfilter (9) komt, wordt via de ventilator (10) in de buitenlucht afgeblazen. De temperatuur van deze vochtige lucht bedraagt $\pm 80^\circ \text{C}$. De gehele installatie staat onder vacuum en werkt zo-doende stofvrij.

De capaciteit bedraagt ± 2 ton per uur bij max. 24% vochtigheid van de klei.

Het totale elektrische vermogen bedraagt ± 80 pk en het olieverbruik ± 50 l/uur.

Om het geheel overzichtelijk te bedienen en te controleren is de installatie uitgevoerd met een centrale-elektrische-afstandsbediening, zodat men alle motoren vanaf een punt kan starten en stoppen. Tevens is het geheel beveiligd en voorzien van alarm.

Voor het controleren van de temperaturen is bij de oven (13) een meetkast geplaatst, waarop men op 4 verschillende plaatsen de temperatuur kan aflezen.

Budel, 31-10-1956.

W. Theunissen.

ONZE MILITAIRES.

Nee jongens, jullie brieven worden wel degelijk in de Lingot vermeld of beantwoord, maar in dit nummer moesten ze op het laatste moment vervallen om plaats te maken voor een „zakelijk” artikel dat geen uitstel lijden kon. Tot over vier weken dus.

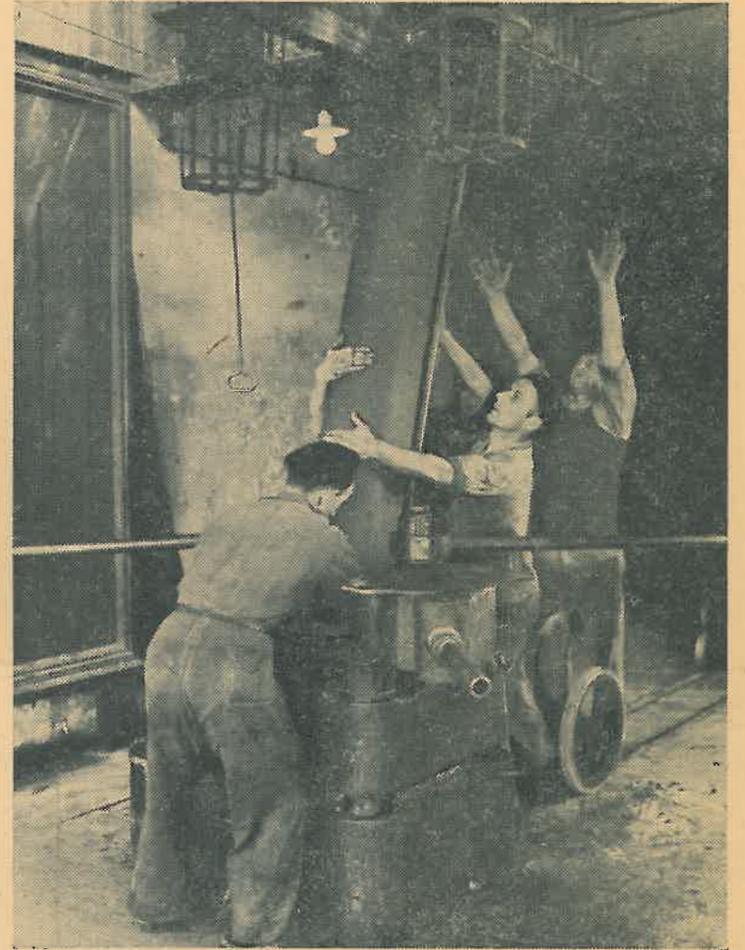
Red.

DANKBETUIGING.

Voor de vele en hartelijke blikken van belangstelling bij de viering van mijn gouden kloosterjubileum ondervonden van de zijde van de directie van de K.Z.M., van alle inwoners van Dorplein en velen daarbuiten betuig ik gaarne mijn welgemeende dank.

Moeder-Overste.

Dorplein, oktober 1956.

IN DE RETORTENFABRIEK

VOOR VEILIGHEID

Wanneer men alle werknemers, die vandaag niet kunnen werken omdat zij een bedrijfsongeval kregen, zou laten defileren, dan zou deze stoet vijf kilometer lang zijn. Een dergelijke stoet zou men dagelijks kunnen formen met federe dag een grote wisseling van deelnemers.

Blijkens gegevens van de Sociale Verzekeringsbank te Amsterdam bedroeg in 1953 het aantal bedrijfsongevallen 389.191. Hiervan waren 45.544 voet- en enkelwetsuren. Misschien gaan deze cijfers nog meer spreken, wanneer men weet, dat met deze ongevallen bedragen aan netto-lasten waren gemoeid van resp. f 63.980.672,— voor het totaal aantal ongevallen en f 6.234.195,— voor voet- en enkelletsels.

Uit bovenstaande cijfers blijkt, dat het ongevallencijfer nog onttelend hoog ligt en dit is de reden, dat van overheidswegen en van particuliere zijde alles wordt ondernomen om het aantal ongevallen in de bedrijven te doen verminderen. Daarbij worden veiligheidsmaatregelen genomen en een daarvan is het dragen van veiligheidsschoenen, waardoor de kans op voet- en teenblessures tot een minimum gereduceerd worden. Bata heeft bij de ontwikkeling van dit veiligheidschoenel baanbrekend werk verricht.

Aldus lezen we in de „Bata-Koerier”, het personeelsorgaan van de Bata-fabrieken te Best d.d. 26 oktober j.l. Als inleiding tot een artikel, waarin de hoofdredacteur, dhr. Wittelrood, die onlangs ons bedrijf bezocht het een en ander over het werk aan de zinkovens vertelt. Onze bezoeker zou geen echte Bata-ist zijn, als zijn speciale belangstelling niet uitging naar het schoenel dat onze mannen dragen. En dat was dik in orde vond hij. Een mening, die wij delen zoals ook wel blijkt uit het vervolg van zijn verhaal:

Minder verletdagen.

„Vóór het gebruik van veiligheidsschoenen noteerden wij jaarlijks 250 verletdagen. Nu praktisch al onze mensen veiligheidsschoenen dragen is dit aantal tot bijna nul gereduceerd”. Dat vertelde ons een dezer dagen de heer Dor, veiligheidsinspekteur van de Zink-fabrieken te Budel, een bedrijf waar

1100 mensen werkzaam zijn.

Het gebruik van veiligheidsschoenen is in dit bedrijf geheel doorgevoerd en de waarde ervan ligt veel hoger dan alleen het reduceren van ongevallen, „want het is niet gemakkelijk om mensen, die in ons bedrijf wegens een ongeval het werk moeten staken, te vervangen”, zo zei de heer Dor.

De directie van deze grote fabriek scheidt met het verschaffen van veiligheidsschoenen in grote mate goodwill onder het personeel, dat in vele taken van het bedrijf werk verricht, waarbij de veiligheidsmaatregelen strikt in acht genomen moeten worden.

Tot zover het artikel in de Bata-Koerier, dat vervolgt met een beschrijving van het werk van onze ovenmannen en zinkpletters, die knap-geschoeid — vanzelfsprekend met veiligheids-schoenen! — op een plaatje vereeuwigd werden.

door Quercus

IX

(N.B. Ter voorkoming van misverstand zij er nogmaals op gewezen, dat de berichten en verslagen, weergegeven in deze artikelenreeks ontleend werden aan oude jaargangen van „Het Kanton Weert”, zoals ook steeds vermeld.) Red.

Eind Augustus 1898 maken alle Nederlanders zich op om de Kroningsfeesten te vieren. Heel veel zakenliefhebbers zien er een centje uit te slaan. Om de feesten te doen slagen moet er veel versiering voorradig zijn! Vlaggen en wimpels, vlaggedoek in drie kleuren en ook aaneengeveven. Beelden van H.M. de Koningin, ook levensgrote, geboetseerd door Mej. Georgine Schwartse van Amsterdam zijn volop verkrijgbaar. Decoratiedoek in rood, wit, blauw en oranje. Oranje-kwasten, feest- en wapendoeken, Oranje-nationaal lint. Verder vuurwerken, ballons, lampions, gekleurde en ongekleurde illumineerglasjes, guirlandes enz. enz.!

En als dan op een echte zonnedaag H.K.H. Prinses Wilhelmina tot Koningin wordt gekroond gaat een drom Dorplein naar Weert om het feest mee te vieren.

In de fraai versierde eetzaal van het Bisschoppelijk College had die dag een banket plaats. Er waren 50 couverts. Het menu luidde als volgt:

- Koninginnesoep.
- Nassau-Granaten.
- Tarbot met Hollandse saus.
- Weert runderhaas met aardappelen en snijboontjes.
- Kalfsragout met bloemkool en appeumoos.
- Limburgse beschuit met kaas.
- Koninklijke pudding.
- Inlandse vruchten.
- Oranje-dessert.
- Koffie en Sigaren.

Daarna gingen de notabelen en duizenden mensen de mooie optocht zien die door de versierde straten trok. Die grote mensenmassa bieef op de been tot laat in de avond om het vuurwerk aan het Bassin te zien oplichten, te horen sissen en knallen.

Toen al dit lawaai maar net verstorven was werd er al weer gepraat over een soortgelijk feest n.l. een Koninginnesfeest op het terrein der zinkfabrieken. Om verzekerd te zijn van veel toeschouwers en de muziekkorpsen van Budel te kunnen beluisteren had de Directie — heel verstandig — het feest voor het fabriekspersoneel en hunne huisgenoten verschoven van de eigenlijke dag 31 Augustus naar Zondag 11 September.

Het aanbrengen der nodige versieringen was opgedragen aan de heer van Dijk te Eindhoven. Vóór de direktorswoning, de Witte Villa, waren 50 vrij hoge masten geplaatst. Aan de toppen van deze masten wapperden op deze mooie dag vrolijk de Nederlandse en Belgische vlaggen. Tegen die feestpalen prijken in kleine vlaggen-traféeën de wapens van de elf provincien; het wapen van Waldeck-Pyromont, van België enz. Tussen de vlaggemasten waren vele jonge dennen geplant en hingen honderden lampions waarbij sommige in een vorm van een koningskroon, fantasielantaarns in vele vormen en kleuren, lampions met beeltenis van H.M. de Koningin met opschriften: „Leve de Koningin” in de kleuren rood, wit, blauw en oranje.

In het midden van die palenrij was in reusachtige vlaggentrafee het 4 meter hoge en flink geschilderde Nederlandse wapen aangebracht. Daarvóór de levensgrote buste van de pas gekroonde Landsvrouwe op een pedestal.

Op het feestterrein (waar nu de St. Josephskerk staat) was een nette sierlijke kiosk gebouwd, kwistig en smaakvol versierd met vlaggen en lampions.

Tegen vijf uur was er een deinnende mensenmenigte op het terrein. Toen kwamen ook de leden van de fanfare's „De Volharding” en „Mutua Fides”, beide van Budel. Beurtelings speelden zij even later vanaf de kiosk, begeleid door het wapperende klapperende dundoek, onze nationale liederen en tal van stukken van minder ernstige aard. Het talrijke publiek, waaronder vrolijke kinderen met oranjejerp getooid, genoot volop van de keurige kleurige versiering en de mooie muziek.

Toen het oranjezonnetje zo mooi in de koperen instrumenten blonk verlangden de Dorplein naar een eigen muziekcorps; maar mogelijk nog meer naar de straks invallende duisternis om van illuminatie en vuurwerk te kunnen genieten.

De feestgangers werden stil toen in de avond alle lampions en vetglasjes — een heel karwei — door rappe handen vlug ontstoken waren. Het geheel was een alleraardigst effect. De jeugd waande zich in een sprookjesbos, zo mooi deden het de verlichte dennenbomen.

Deze onvergetelijke verlichting in Dorplein werd al direct in de schaduw gesteld — verre overtroffen zelfs door het werkelijk prachtige vuurwerk. Luchtballons, vuurpijlen en fon-

teinen, draaiende molens enz. enz. met hun vurige aspecten, het ene vuurwerk nog mooier dan het andere, wekten luide uitroepen van verbazing. Bewondering was er voor de Bengaalse vuurpotten. De explosies van de bombardementen echoden tegen de grote fabriekshallen in het ruime veld.

Voor het genot dit kleurige schouwspel te hebben mogen bewonderen was er in ieders hart een warme dank voor de guile Directie.

De hoogbejaarde mevrouw R. Thirion, geboren Linotte, geb. 13 Oct. 1865, thans wonende te huize van dhr. J. Kuypers, Dorplein 4 a, vertelde ons vlot en op levendige wijze over deze festiviteit. Daar zij in October j.l. haar 91ste verjaardag vierde is zij onbetwist de oudste inwoner van Dorplein. Proficiat mevrouw met uw uitstekende gezondheid en de leeftijd der zeer sterken!

En na dit spel van donderknallen, vuur en licht in de donkere avond van 11 September 1898, gingen vele getrouwde mannen en vrijgezellen er zeker nog „eentje pikken” in de kantine?

Neen! Neen! Dat is dan verkeerd gedacht. „Heilige huisjes” waren er in Dorplein genoeg maar het zou nog precies 9 maanden duren, voordat de bar in de kantine geopend zou worden. De werkliedenvertrekken en de zit-slaapkamers van de H.H. opzichters waren sinds 1 Mei bewoond; keuken en bakkerij werkten op volle toeren, maar aan de ontspanningszaal werd nog flink gewerkt.

De opening van deze ruime prachtige zaal — aan beide zijden voorzien van een galerij — en ingericht tot concertzaal, zou plaats hebben op Zondag 11 Juni 1899.

Daarvóór werd midden Maart door de Z. Eerw. Heer Pastoor van Budel en de het vorig jaar benoemde eerste rector van Dorplein de nieuwe kapel in de kantine plechtig ingewijd en alstoen werd aldaar ook de eerste H. Mis opgedragen.

Zondag 11 juni '99 hing de vaderlandse driekleur aan de kantine. Ook de pauselijke vlag waalde uit van een hoog punt. De huizen waren opgesmukt met bloemversieringen. En dat was toch niet toepasselijk voor de opening van een ontspanningszaal! Neen, op die zondag werd O. L. Heer processiegewijs voor de eerste maal door de straten langs de huizen van dit dorp gedragen. Aan het rustaltaar, dat in de hoofdingang van de woning van de Heer Emile Dor opgebouwd was, werd tijdens deze ommeegang de benedictie gegeven.

Daarna trok de processie plechtig naar de kerk in de kantine. Bruidjes strooiden bloemen en lover. Het zangkoor, pas opgericht, zong enige liederen. De organist dhr. Parmentier, begeleidde haar gezang.

En toen... als in een sprookje gingen de poorten van de Ontspanningszaal open, zoals er mogelijk geen tweede was te vinden. De betimmering was van duurzaam en mooi hout gemaakt. De verlichting was modern en ruimschoots voldoende. Een ieder liep even een der ijzere trappen op naar de linker- of rechtergalerij met een goed uitzicht op het toneel. 37 Banken bevatte iedere galerij, elke bank met 3 zitplaatsen. Het sprookje kreeg nog meer glans toen 's avonds het electrisch licht stralend langs de pilasters speelde en de „bruisjes” in de champagne fonkelend belichtte. De komende jaren zou deze nieuwbouw met zijn kleurig plafond een der grootste bezienswaardigheden van Noordbrabant en Limburg zijn.

Wat de kapel in de fabriek en het godshuis in de kantine (naast het nu voltooide zustersklooster) betekende voor het geestelijk leven, dat was de concertzaal voor de culturele ontspanning.

De directie die het vorige feest zo sfeervol zag verlopen, stelde zich tot doel de werklieden geestelijk- en zedelijk te verheffen. Na het kroningsfeest kwam weer een periode van tien weken inspannend werken en toen werd de boog weer eens ontspannen, het moet gezegd, met een breed gebaar!

De gunstig bekend staande zangvereniging „Maas- en Neergalm” uit Neer was door de directeuren aangezocht op zondag 20 augustus 1899 een bezoek te brengen aan de splinternieuwe fabriek om dan tevens een tweede H. Sacramentsprocessie op te luisteren en bovendien een zangavond te verzorgen.

Van alle zijden waren vreemden per trein, te voet of per fiets toegestroomd. Devotie en nieuwsgierigheid waren de beweegredenen.

Een groot aantal in het wit geklede bruidjes droegen vlaggenkruisen enz. terwijl het zanggezelschap van Neer de kerkelijke liederen zong. Het was een schoon gezicht, zeggen de oudste inwoners van Dorplein, deze grote menschaar, biddend en zingend door de straten van het nog nieuwe dorp te zien trekken. Voor de tweede maal werd daar het H. Sacrament in het openbaar en plechtig rondgedragen. Op een plaats waar voor een zevental

jaren, niemand dan jagers en vissers de voet zetten lag nu de imposante kern van een steeds groeiend fabrieksdorp. Waar voorheen geen enkel voetpad lag, liepen nu honderden biddend langs de goedgebaande wegen.

Na afloop van het plechtig Lof en de processie gingen allen naar de grote concertzaal. Duizend aanwezigen hebben aldaar die dag na vijf uur de „Maas en Neergalm” beluisterd.

Geschoolede mensenstemmen galden voor 't eerst in de stemmige zaal. De uitvoering van het schone programma was voor allen een verrassing. Het applaus was gul en gemeend.

Een correspondent, vrij zeker iemand van Dorplein, schrijft in „Het Kanton Weert” van 26-8-'99 een uitvoerig verslag over het geslaagde optreden van de „Maas- en Neergalm”.

Om het interessante daarin naar voren gebracht volgt dat schrijven onveranderd en in die schrijfwijze van die tijd:

„Zondag waren we getuige van een net feest met Concert te Dorplein-Budel.

De Zangvereniging „Maas en Neergalm” uit Neer hertoe welwillend uit genoodigd door de Directeuren had een uitstapje georganiseerd naar de wijd vermaarde en te weinig bekende zinkfabrieken te Budel met de grootsche nevengebouwen, welke weerga wat soliditeit, confort en uitgestrektheid betreft alles ingericht ten behoeve en dienst van het geestelijk en zedelijk welzijn van den werkmans, men te vergeefs in Nederland zal zoeken.

Te 12.06 van Haelen vertrokken arriveerde gemeld gezelschap ten 12.48 ure te station Budel en werd vandaar met den stoomtram der fabriek naar Dorplein vervoerd; acht en veertig personen waarvan 38 executanten namen aan de excursie deel. Na aankomst werd de reusachtige fabriek der „Société Anonyme des Zincs de la Campine” gezamenlijk bezocht en stond een ieder als verstomd over de prachtige door electriciteit gedreven fabriek. Na de fabriek en detail bezichtigd te hebben keerde men naar de z.g. Cantine, eigenlijk een prachtige tooneelzaal van 55 m. lengte op 20 m.

Uit de Personeelskartotheek.

In dienst getreden:

24-9-'56 H. J. Seerden, Meusenstraat 5, Weert, Ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3797.

H. L. Swennen, Lozenweg 35, Hamont, Gehuwd, afd. k.t.o., nr. 459.

1-10-'56 M. F. Hendriks, Grensweg 27, Budel, Ongehuwd, afd. k.t.o., nr. 3157.

3-10-'56 J. v. Ratingen-Loonjans, Dorplein 54, Budel, Gehuwd, afd. korveedienst, nr. 3799.

5-10-'56 P. J. Martens, Gastel a 42, Maarheeze, Gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3801.

W. Gijjens, Meemortel 17, Budel, Ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3695.

M. Gommers, Dorplein 104, Budel, Ongehuwd, afd. kantine, nr. 3800.

8-10-'56 W. A. v. d. Rul, Lozenweg 31, Hamont, Ongehuwd, afd. k.t.o., nr. 3802.

P. J. Soors, Gastelseweg 7, Budel, Ongehuwd, afd. k.t.o., nr. 3803.

15-10-'56 C. C. v. Es, Eikenstraat 1, Eindhoven, Gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3805.

J. Mertens, Mulk 23, Hamont, Ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3847.

A. Heijnickx, Lozen 181, Bocholt, Ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3804.

P. Martens, Broekkant 12, Budel, Gehuwd, afd. zinkovens, nr. 426.

P. Verkooijen, Bosch 20, Budel, Ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3417.

P. H. Verhappen, Begijnenpeelweg 2, Weert, Gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3125.

16-10-'56 H. A. Schuman, Weerterveldstraat 7, Weert, Ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3806.

21-10-'56 F. Hölzken, Beekstraat 60, Weert, Gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3809.

22-10-'56 G. de Graaf, Salvatorstraat 31, Hamont, Ongehuwd, afd. k.t.o., nr. 3807.

J. Janssen, Groot-Schoterweg 30, Budel, Ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 2160.

F. Jansen, Keunenlaan 7, Hamont, Gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3810.

Vertrokken:

J. Kaers, afd. zinkovens; A. Sengan, afd. loodfabriek; A. J. Horijon, afd. kantine; M. Ebels, afd. zinkovens; W. Heijmans, afd. k.t.o.; A. M. Broers, afd. sekretariaat; H. T. v. Gerven, afd. technische dienst; M. Teeuwen-Jans, afd. zinkovens; L. P. Kissens, afd. werkens, afd. loodfabriek; G. C. Koudijs, plaats; H. T. Sieben, afd. werkplaats; J. v. Roy, afd. k.t.o.; F. v. Mierlo, afd. zinkovens; J. H. Emmers, afd. bedrijfs-schooi; P. J. v. Winkel, afd. werkplaats; J. v. Cranenbroek, afd. korveedienst; G. v. Langendonck, afd. beplanting.

Naar mil dienst:

4-10-'56 J. A. Maes, Dorplein 62, Budel, afd. werkplaats, nr. 3432.

VOLONTAIRS.

Vertrokken:

17-9-'56 W. M. de Sain, J. v. d. Croonstraat 4, Weert, afd. personeelszaken, nr. 3761.

J. P. Latinne, Erkstraat 12, Hamont, afd. bedrijfsadministratie, nr. 3535.

24-9-'56 L. J. Even, Gen. Demseylaan 6, Achel, afd. zinkovens, nr. 3780.

1-10-'56 P. J. Goossen, Mgr. Nolensplein 41, Eijgelshoven, afd. ovens GME, nr. 1467.

Overgeplaatst:

24-9-'56 D. de Zeeuw, Dorplein 117 a, Budel, Gehuwd, nr. 3036, van loodfabriek naar tekenkamer;

J. M. Konings, Doolhofstraat 7, Weert, Gehuwd, nr. 2693, van k.t.o. naar zinkovens;

M. Hanssen, Venstraat 19, Achel, Ongehuwd, nr. 3787, van k.t.o. naar zinkovens;

25-9-'56 J. A. Langers, Meemortel 18, Budel, Gehuwd, nr. 2430, van zinkovens naar metselaars;

26-9-'56 L. Wacanno, Ambkamp, Tengelroy, Gehuwd, nr. 3471, van loodfabriek naar onderhoud;

L. Vermeulen, Gastel a 46, Maarheeze, Gehuwd, nr. 3617, van beplanting naar onderhoud;

27-9-'56 A. Cox, Fabriekstraat 19, Budel, Gehuwd, nr. 1492, van loodfabriek naar onderhoud GME;

5-10-'56 P. Tjissen, Fabriekstraat 16, Budel, Gehuwd, nr. 2365, van beplanting naar onderhoud.

Geboren in het gezin van:

J. H. Seerden, Voorstestraat 8, Weert, nr. 2004, een zoon op 21-9-'56.

J. J. Neijssen, Willem de Zwijgerstraat 16, Budel, nr. 724, een zoon op 23-9-'56.

W. v. d. Krays, Witvenneweg 13, Weert, nr. 2440, een dochter op 4-10-'56.

P. J. Cuppens, Broekkant 16, Budel, nr. 3258, een dochter op 7-10-'56.

J. A. Slenders, Bieskampweg 8, Weert, nr. 2303, een zoon op 11-10-'56.

M. Kums, Dijkstraat 11, Hamont, nr. 2060, een dochter op 11-10-'56.

C. M. Doensen, St. Willibrordusstr. 14, Nederweert, nr. 3379, een zoon op 13-10-'56.

H. H. de Wit, Dorplein 137, Budel, nr. 637, een dochter op 13-10-'56.

J. v. d. Laak, Dwarsweg 1, Budel, nr. 2617, een dochter op 16-10-'56.

Gehuwd op:

19-9-'56 H. Vinclair, Dorplein 59, Budel, nr. 2277, met mej. C. Brock.

10-10-'56 Mej. T. Timmermans, Molenveldstraat 54, Weert, nr. 4119, met dhr. G. Peeters.

13-10-'56 G. Hoomans, Dorplein 120 a, Budel, nr. 2192, met mej. C. v. Gel-drop.

15-10-'56 G. Teeuwen, Dorplein 30 B, Budel, nr. 2260, met mej. W. Maes.

EMPLOYE'S.

— Per 15 oktober kwam in dienst mej. mr. V. Stoopman, afd. sekretariaat.

— Dhr. F. Wassall heeft op 16 oktober zijn taak bij de afdeling van dhr. Hacks aangevangen.

K.Z.M.

De N.V. Kempensche Zinkmaatschappij

te Budel

begint met een

Opleiding voor Loodbranders

(het maken van loden bekledingen, het leggen van loden pijpen en het ver-loden van ijzeren onderdelen).

Vereisten: Leeftijd ongeveer tussen 20 en 30 jaar; Minstens Lagere Schoolopleiding; Belangstelling voor een Ambacht; Bereidheid om nog enige theorie te leren.

Duur van de opleiding: Gedurende ongeveer 3 maanden hele dagen in opleiding; daarna ± 3 maanden halve dagen opleiding en halve dagen practijk; totaal dus ongeveer een half jaar.

Vooruitzichten: Een toekomst als goed betaald vakman! De opleiding is geheel gratis. Gedurende de opleiding wordt het loon betaald van „geoeffend” vakman; als de cursus met succes is doorlopen wordt het loon van „geschoold” vakman betaald. (volgens C.A.O. loopt dit voor 26 jaar en ouder tot f 1,53 p. uur).

JONGEMANNEN UIT BUDEL EN OMGEVING, GRIJPT DIE KANS OP EEN VASTE, GOED BETAALDE BAAN.

Aanmeldingen of nadere inlichtingen op de afdeling Personeelszaken: loket 6. Daarna volgt nadere afspraak voor medische keuring en test.

breedte met prachtig tooneel en heerlijke tribunes, waarom, de meeste steden zoo niet allen in Limburg, zouden watertanden, om eene verversching te gebruiken.

Te vier ure begon het plechtig lof in de kapel waarna plechtige processie met het Allerheiligste door de toekomstige, recht gelinieerde straten van Dorplein, bovengemelde zangvereniging luisterde de Processie, drapeau en tète met hare prachtige kerkelijke muziek op. Rijke vaandels, prachtig uitgedochte bruidjes emblemata's dragende, vele Eerw. Heeren Geestelijken dienden niet weinig ter opluistering. Nadat de benedictie op een rijk versierd rustaltaar gegeven was, trok de Processie, die als goed geslaagd mag heeten, weer binnen.

Ten 5½ ure begon het te geven Concert door de Zangvereniging van Neer.

Een tiental nummers waaronder een paar prachtige Choeurs, afgewisseld door komische voordrachten, werden prachtig weer gegeven en handhaafden den goeden naam van het gezelschap.

Aan 't einde van het Concert werd door den Heer W. Geenen eene roerende en doeltreffende redevoering gehouden in het Fransch, doordien de Heeren Directeuren en meerdere hoogere beambten de Nederlandsche taal niet machtig zijn.

Spreker begon met Heeren Directeuren te bedanken voor de nette ont-

op te noemen, kortom alles zegt ons vangst, schetste 't ontstaan der Fabriek waar over zeven jaren slechts een dorre heide renteloos lag en nu de reusachtige fabriek als uit den grond opschiet welks hooge, rookende schoorsteenen den omtrek verkonigden dat hier eene gewichtige industrie wordt uitgeoefend, doch dit is niet alles en vooral niet het voornaamste zegt spreker; als mijne oogen rusten op die reusachtige gebouwen „de Cantine” genaamd, waaronder wij gezeten zijn, dan spreken deze gebouwen als 't ware dat hier veel voor het godsdienstig en zedelijk welzijn van den werkmans, met groote offers, is gebouwd; en wat zien wij: ten eerste eene prachtige kapel waarin voorlopig de Godsdienstplechtigheden worden uitgeoefend doch die, weldra te klein wordend, door eene kerk zal worden vervangen, dezelve wordt door een ijverig en waardig Priester bediend, vervolgens zien wij lokalen voor het onderwijs, met een flinken hoofdonderwijzer, lokalen voor de teekenschool, lokalen voor de school voor nuttige handwerken, alles even grootsch en prachtig ingericht, prachtig ingerichte baden en douches voor de werklui; eene conculatie kamer voor den aldaar gevestigden geneesheer, met apotheek en operatiekamers; een vleugel bestemd voor een zestal geestelijke zusters, tot oppassing van zieken en gekwetsten, en nog meer, te veel om

dat hier veel, zeer veel is gedaan ook op 't gebied der hygiëne; spreker haalt aan de woorden der eminente sprekers op 't congres te Maastricht voor 't welzijn van den werkmans en meent niet te overdrijven als hij de Gebrs. Dor, de ijverige Directeuren noemt, evenals men in Frankrijk den grooten industrieel Mr. Harmel noemt „de Vader hunner werklieden”.

Tenlotte uit spreker den wensch dat onder de Vane des Geloofs, hetweik de basis dezer grootsche onderneming dient uit te maken de Fabriek moge groeien en tot geestelijk en maatschappelijk welzijn van den werkmans.

De Heeren Dor, zichtbaar getroffen, dankten spreker voor zijn uit het hart gesproken woorden. Na het Nederlands volkslied staande en met geestdrift te hebben uitgeoefend, vertrok de vereeniging per tram van de fabriek naar 't station, hoogst voldaan over haar goed geslaagd uitstapje en werd haar door Heeren Directeuren, geemploeyerden en aanwezigen een weigmeend tot „weerziens” nageroepen.

Beste Lezers! Twee dagen na het omdragen van het Allerheiligste door ons woonoord, vestigen zich „de Franse Zusters” in Dorplein. Even daarna trekt de fanfare de kinderschoenen aan. Hoofdstukken apart! U leest daarover t.z.t. meer. In de ontspanningszaal van het hotel: „St. Joseph” treffen wij ons nog vele malen.

(wordt vervolgd).